

Velja po pošti:
za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6:50
za en mesec " " 2:20

V upravnishvu:
za celo leto naprej K 20.—
za pol leta " " 10.—
za četrt leta " " 5.—
za en mesec " " 1:70

za pošilj. na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod iz dvorišča nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod

Upravištvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. — Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. Upraviškega telefona št. 188.

Inserati:

Enostop. petivrst (72 mm):
za enkrat 13 h
za dvakrat 11 "
za trikrat 9 "
za več ko trikrat . . . 8 "
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja

vsak dan, izvemšči nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Volilno gibanje.

HRIBAR NA RAZBITI LADJI.

Mlad ribič cele noči veslja,
Visoko na nebu zvezda miglja,
Nevarna mu kaže pota morja.

Povej nam ribič, povej zares,
Al' čakaš, da pade zvezda z nebes,
Al' da bi k nji zletel, čakaš peres?

Prešeren.

Več mesecev je bilo treba, da je Hribar, župan ljubljanski, dobil pogum nastopiti kot državnozbornski kandidat. Na vseh ljubljanskih vogalih je ne da bi njega kaj veljalo, napisano njegovo častito ime in vendar se je bal, da bi Ljubljancem njegovo ime ne ušlo iz spomina. . . . Da ni napačno računal, se bo kmalu pokazalo! V teh mesecih so se Ljubljanci pač lahko prepričali, da se s »stranko cagovcev« v novem parlamentu ne bo dalo nič doseči. Mnogo pristašev je zato liberalcem pobrala socialna demokracija. Liberalna stranka stoji sedaj na razbiti ladji in pri taki nesreči ne opravi nič tudi tako gostobesedna oseba, kakor je ljubljanski župan Ivan Hribar. Brezmišelnost je, da bi stranko brez načel, brez dela, brez poštrevnosti za ljudstvo, rešila velekapitalistična, s svojimi grajščinami do grla zaposlena oseba Ivana Hribarja. Stranke ne rešujejo posamezne osebe. Res žalostno podoba nam nudi narodno-napredna stranka, katere načelnik ni mogel vrh večmesečnemu iskanju najti v njenih vrstah drugega sposobnega moža za poslanca kot — sebe.

Včeraj je bil tisti slavn dan, ko se je Ivan Hribar predstavil Ljubljani kot njen kandidat. Njegov program za parlamentarno delo je obsegal hvalisanje njegovega ljubljanskega sistema in dela, katerega posebno nižji sloji dovolj bridko čutijo. To je program za — parlament! Zadolžene palače, ki so nastale za Hribarjevega županovanja po Ljubljani, nižji sloji, ki so bili potisnjeni v kleti in na periferijo in za katerih stanovanja, ki široko odpirajo svoja vrata tuberkulnim bacilom, se nič ni skrbelo — ta dvomljiva hvala naj bo višek Hribarjevega — parlamentarnega programa. Hribar se razume na parlamentarne programe! Seveda izmed zagrizenih liberalcev te silne Hribarjeve plitvosti včeraj ni nihče opazil. Z razbite ladja sta nas včeraj pozdravljala Hribarjeva ošabnost in plitvost in — to naj bo konkurenca zmagovalci, delavni, ljudstvu uspeh za uspehom dosegajoči delegaciji S. L. S.!

Shod ob mrzlih curkih . . .

O včerajšnjem liberalnem shodu v »Mestnem domu« lahko rečemo: Kaj bi bilo s shodom, ko bi ne bilo v Ljubljani naših so-

mišljenikov in socialnih demokratov. Kaj bi bilo s shodom, ako bi na shod liberalcev ne bi bili vabili naši somišljeniki. Potrebovali smo protikandidata in zato smo agitirali za shod! . . .

Ob 10. uri otvori predsednik »Slovenskega društva« odvetnik dr. Kokalj shod. Občinstva se je nabralo precej v dvorani, v katero gre, ako ni v njej nič stolov in ako je nabito polna, 1000 oseb. Ker so bili v dvorani tudi stoli in je bilo še nekaj prostora, cenimo pravično, ako taksiramo število udeležencev z 800. Med temi je bila gotovo tretjina naših in socialnih demokratov. Shodu je dal slavnostno lice delujoči vodovod pred »Mestnim Domom«, ki ga pa drugokrat ne vidiš. Predstavljal je mrzli tuš, ki ga bodo liberalci dobili dne 14. maja. Morda so pa hoteli s tem radovednemu občinstvu pokazati, da je cela narodno-napredna stranka in njeno delovanje le voda.

Predsednik Kokalj izjavi, da bo kar on kot predsednik »Slovenskega društva« vodil zborovanje in imenuje za zapisničarja dr. Windischerja.

Za reditelje je imenoval prevoznika mestnih smeti gospoda Bolčovega Pepeta, inženirja Endlichreja in narodno-naprednega volivca Skabernetovega Anderwalda.

Predsednik pozdravi navzoče volivce narodno-napredne stranke ter daje duška veselju nad tem, da so došli v tolikem številu ter s tem dokazali, da narodno-napredna stranka še ni umrla, ampak samo počivala (Aha!) in da zopet stopa čila na bojišče. Ker pa je dosedanji državni poslanec za ljubljansko mesto dr. Ivan Tavčar, izjavil, da pod nobenim pogojem ne vsprejme nobene kandidature za državni zbor, se je shod zaupnikov narodno-napredne stranke obrnil do našega župana g. Ivana Hribarja ter ga z mnogimi prošnjami pripravil do tega, da prinese stranki to veliko žrtev. In upam, da nismo slabo volili, kajti vsak dan njegovega dela je zlat list iz knjige njegovega življenja. Na dnevnem redu pa je tudi kandidatura za 4. kurijo novega občinskega sveta in prosim g. župana Ivana Hribarja, da poroča.

Hribar odpravi Etnin Kristana.

Ivan Hribar: Z razširjenjem nove volivne pravice pride v mestni občinski svet nov stan, delavstvo. Jaz za svojo osebo sem popolnoma soglasen s tem, da zastopa delavstvo pisatelj Etnin Kristan. Toda, ker on želi in izreka zaupanje, da bo izvoljen le s socialnodemokratskimi glasovi, ne najdem vzroka častitemu (!) gospodu kratiti tega veselja in postaviti samo kandidatom delavca, pristaša narodno-napredne stranke, knjigoveškega pomočnika Zirkelbacha, katerega prosim naj se blagovoli predstaviti in obrazložiti svoj program (Klici: Pravega ste izvolili!).

Brez programa — program liberalcev za občinske volitve.

Zirkelbach nastopi — očitno v zadregi. Najprvo pozdravlja navzoče volivce narodno-napredne stranke, potem pa izjavlja, da ne bo podal volivcem nikakega programa, ker to razlaganje programov se mu zdi smešno in programi so največkrat neizpeljivi. Ne podajal vam ne bom nikakega jedilnega lista, na katerem so vse obljube po vrsti našete, to je namreč smešno. Jaz bom storil, kolikor bo v moji moči in kjer bo kaj treba. (Izvrsten izhod iz zagate. — Klici: In čez Gostinčarja zabavljajo!)

Zirkelbach izjavi, da ne hrepeni po časti obč. svetnika. Klici: Saj tudi ne boš! »S teboj so ga polmili!« »Daleč ste zavozili, da morate pobrati Zirkelbacha!« Nemir.)

Zirkelbach je s svojim kandidatnim govorom dokazal, da ne zna vezati le knjiž. ampak tudi otrobe. — Dr. Kokalj dá Zirkelbachovo kandidaturo na glasovanje. Za Zirkelbacha se je vzdignilo kakih 150 rok, dasi so nekateri liberalci imeli na eni roki belo na drugi pa barvasto manšeto in so vzdigovali kvišku obe roki, kakor da bi glasovala dva moža. To je vzbudilo v ozadiju silno veselost. Nekateri zadaj stoječi volivci so burno zalitevali protiglasovanje. Ker dr. Kokalj kandidature ni hotel dati na protiglasovanje, je nastal silen hrup. (Liberalci so kričali: Kdor je proti, ven!) Dr. Kokalj je proglasil to žalostno kandidaturo za sprejeto.

Občudovali smo pri tem liberalne backe, ki so imeli pravico »sklepati« o Zirkelbachovi kandidaturi, katero jim je vodstvo narodno-napredne stranke že en dan prej kot sklenjeno stvar nabilo na lepake. To je pač višek terorizma in globoko podcenjevanje ljubljanske zavednosti. V silnem hrupu je pričel govoriti Ivan Hribar.

Hribar — kandidat.

Ivan Hribar v začetku omenja, da je sprejel ponudbo tovarišev zaupnikov in na razne prošnje iz Štajerske, Koroške in Primorske. Sprejel je le težko in ne mara, da bi se mu očitalo, da noče delati. On da je prišel čisto nepripravljen na shod (Lep kandidat!) in da bo povedal, kar mu bo ravno prišlo na jezik. (!!) Koliko sem dosedaj storil, vé vsak. (Sedaj prične svoj slavospev.) Že od mladih nog sem navajen na uboštvo in pomanjkanje (Hribar — kapitalist!) in le s svojim skromnim talentom in neutrudljivostjo sem dosegel, da sem, kar sem. Vse svoje moči sem posvetil naši beli Ljubljani in narodu. Jaz sem Slovenec in naprednjak, a še več, tudi Slovan. Z lastno pridnostjo sem se naučil že v mladosti hrvaščine, češčine in ruščine, katere jezike danes pišem in govorim. Tudi poljščine znam za silo, a obljubljam vam, da bom v počitnicah, ako mi izkažete

zaupanje, šel nalašč na Poljsko, da se popolnoma priučim temu jeziku.

(Narodnonapredni volivci vpijejo: Živio! — Klici: To je pa velika kunšt! Na Slovenskem zna marsikdo še več jezikov, pa radi tega še ni kandidat. Hribar naj bi se rajše poučil o socialnih razmerah v Ljubljani! Namestu po poljskem Krakovu, naj bi Hribar rajše hodil po ljubljanskem Krakovu, kjer se bo boljše poučil o potrebah ljubljanskega prebivalstva.)

Hribar pravi, da programa ne bo razvijal, ker program je on sam (!). Bahal se je s svojim delovanjem za Ljubljano ter je bil hud na dr. Šusteršiča, ker je ta dejal, da se je Hribar moral nanj obračati. Hribar je dejal, da se je obračal tudi na Ploja in Povšeta, pa ta dva tega nista obesila na veliki zvon. (Je pa sedaj Hribar povedal, da so le naši poslanci morali delati in dosegli, kar se je sploh doseglo! Op. uređ.)

Hribar je dovtiparil tudi o ljubljanskem barju, da bi S. L. S. sprejela v svoj program tudi, da naj se popije Ljubljana, ako bi se drugače barje ne dalo osušiti. Hribar je udaril tu samega sebe po zobeh, kajti ako bi ne bilo poslancev S. L. S., bi se barje skoro gotovo na ta Hribarjev način najbrže moralo posušiti.

Kar se tiče socialne politike in zavarovanja zasebnih nastavljenec pravi Hribar: V trgovski zbornici je on zastopal koristi trgovcev in delodajalcev, ki bi bili po novem zakonu preveč obteženi; predlagal je le, naj se počaka s starostnim zavarovanjem tako dolgo, da bo država voljna prispevati večji donesek.

(Klici: Tako bi šla vsa stvar po vodi! Glasovali ste proti!) Hribar dalje pravi, da bo on (!) pomagal učiteljem. Država naj prevzame stroške, dežela itak nima nič govoriti.

Seveda bo v prvi vrsti moje delovanje posvečeno delovanju za Ljubljano in za vprašanja, celokupnega naroda in slovanstva. On je v prvi vrsti Slovan. 1915 se napoveduje za Ljubljano potres in prišel bo res, ker bo takrat treba šteti državi 200.000 K. Treba bo torej gledati, da država to odpiše. Hribar je seve zamočal, kako so liberalci delovali proti Šusteršiču, ko je hotel to doseči, ter je nadaljeval: Po mojem prizadevanju se bodo ustanovile v Šiški za državnim kolodvorom železniške delavnice za tržaško direkcijo. S tem bo prišlo v Ljubljano par sto dobro plačanih delavcev z družinami, potem okoli sto uradnikov istotako z družinami, ki bodo gotovo veliko koristili. Če so prav soc. demokrati, nič ne de, mi se jih ne bojimo (??). Dobimo višjo obrtno šolo, ki bode nekako srednja šola med vsemi obrtnimi šolami. Nato je Hribar »gradil železnice«, in pa povedal, da je tu pri delu »S. L. S.« — Bohinjska železnica je Ljubljani vzela mnogo prometa. Zato se bodo gradile železnice ki bodo Štajersko pre-

LISTER.

Čudna postelja.

Angleški spisal Wilkie Collins.

Kmalu potem, ko sem dovršil svoje šole, sem slučajno bival v Parizu, skupno z nekim angleškim prijateljem. Obadva sva bila tedaj še mlada možaka ter sva živela precej divje življenje v veselem mestu svojega bivanja. Neko noč sva pohajala po sosesčini Palais Royal, ne vedoč, h kateri zabavi naj bi se najprej zatekla.

Moj prijatelj je predlagal, da obiščeva Frascatijev lokal; toda ta predlog ni bil po mojem okusu. Poznal sem to zabavišče, kakor se pravi francoski, na pamet, sem zgubil ter priigrati petfrankovcev tamkaj, samo radi zabave, dokler ni bila to več zabava ter sem bil v resnici popolnoma sit vseh strašnih dostojnosti take družabne anomalije, kakor je ravno dostojno igrališče.

»Za Boga,« sem dejal svojemu prijatelju, »poidva raje kam, kjer moreva videti pristnih lopovov, uboženih igralcev, kjer ni nobenega ponarejenega sijaja. Poidva daleč proč od Frascatijav kako hišo, kjer nimajo nič proti temu, da bi zabranili vstop človeku s strgano suknjo ali človeku brez suknje, strgane ali kake druge.

»Prav tako,« je dejal moj prijatelj, »ni nama treba iti daleč proč od Palais Royal, da najdeva tako vrsto družbe, kakor si je želiš. Prav blizu tukaj je lokal, tak kraj lopovov,

kakor si ga le moreš želeli videti, ako je verjeti raznim poročilom.«

V eni minuti sva dospela do vrat ter se podala v hišo.

Ko sva prišla po stopnicah navzgor ter pustila klobuke in palice pri vratarju, sva stopila v glavno igralno sobo. Nisva našla mnogo ljudi zbranih. Toda, kolikor je tudi bilo malo mož, ki so pri našem vstopu pogledali navzgor, vsi so bili pravi tipi — žalostno resnični, tpsi svoje vrste.

Prišla sva semkaj, da vidiva lopove; toda ti ljudje so bili nekaj slabšega. Pri vseh lopovih je najti nekaj več ali manj komičnega, tukaj pa ni bilo ničesar kakor tragedija — nema, čarobna tragedija.

V sobi je vladala neprijetna tišina. Slabotni, suhi, dolgolasi mladi človek, čegar udrti oči so ostro pazile obračanje kvart, ni nikdar spregovoril; ohlapni, debelolici, mazuljasti igralci, ki je vztrajno delal ubodljaje v svoj kos trdega papirja, da zaznamuje, kolikokrat je dobil črni in kolikokrat rdeči, ni govoril nikoli; umazani, gubasti starec z jastrebimi očmi in zakrpanim svršnikom, ki je bil izgubil svoj poslednji vinar in je še vedno obupno gledal igró, potem ko ni mogel več igrati, ni nikdar spregovoril. Celo glas krupirja se je glasil, kakor da bi bil nekam čudno oslabil in zamolkel v tem ozračju v sobi.

Prišel sem semkaj, da bi se smejal, toda prizor pred mojimi očmi je bil nekaj, nad čemer bi se moral jokati. Kmalu sem spoznal, da mi je treba poiskati zavetišča v razburjenosti pred potrtostjo, ki se me je polotevala. Na nesrečo sem poiskal najbližje razburjenje s tem, da sem stopil k igralni mizi ter začel

igrati. Na še večjo nesrečo, kakor pokaže dogodek, sem dobival — neznansko dobival; dobival neverjetno; dobival v toliki meri, da so se navadni gledalci in igralci gnetli okoli mene, lačnih, praznovernih oči zijali moje vloge ter drug drugemu prispevavali, da nameravam razgnati banko.

Igralo se je Rouge et Noir (Rudeče in črno). Igral sem jo že skoro v vsakem evropskem mestu, vendar ne da bi hotel ali želel proučevati teorijo možnosti — ta modrostni kamen vseh igralcev. Igralec pa, v najstrožjem pomenu besede, nikdar nisem bil. Mojega srca ni prevzela razjedajoča strast za to igró. Moje igranje je bilo edino le zabava. Nikdar sem nisem zatekal k njej iz potrebe, ker nikdar nisem vedel, kaj se pravi potrebovati denar. Nikdar nisem igral tako vztrajno, da bi izgubil več, kolikor sem mogel v to potrositi, ali da bi dobil več, kakor sem mogel hladnokrvno vtakniti v žep, ne da bi me moja dobra sreča spravila iz ravnotežja. Skratka, dosedaj sem zahajal k igralnim mizam ravno tako, kakor sem zahajal na plesišča ali k operam — ker so me zabavale in ker nisem vedel ničesar boljšega storiti s svojimi prostimi urami.

V tem slučaju pa je bilo vse drugače — sedaj, prvikrat v svojem življenju, sem čutil, kaj je pravzaprav strast za igró.

Moj uspeh je najprvo zmedel, nato pa, v najbolj doslovnem pomenu besede, omamil. Neverjetno se utegne videti, toda vseeno je resnično, da sem zgubil samo tedaj, kedar sem poskušal preceniti možnosti ter sem igral z ozirom na prejšnje preračunavanje. Ako sem pa vse prepuštil sreči ter polagal vloge brez

vsake skrbi ali premisleka, sem bil gotov, da dobim — da dobim tudi vzpričo vsake v korist banke priznane možnosti. V začetku so nekateri navzočih precej drzno stavili svoj denar na moje vloge; toda jaz sem urno povikal svoje vloge do takih svot, kakor si jih niso drznili staviti. Drug za drugim so prenehali igrati ter brez sapa gledali mojo igró.

Se vedno sem neprestano stavil višje in višje, ter vedno dobival. Razburjenje v sobi je narastlo do vrhunja. Vsakokrat, kadar se je privadilo zlato čez nizo k mojemu koncu, je tišino pretrgal zamolklo doneč zbor kletvin in vzklikov v raznih jezikih — celo nepremični krupir je vrgel svoje grabilo po tleh, ker je bil tako luoto začuden vzpričo mojih uspehov.

Samo eden navzočih je ostal miren in to je bil moj prijatelj. Stopil je k meni ter me šepetaje v angleškem jeziku prosil, naj zapustim prostor, češ, da naj bom zadovoljen s tem, kar sem že dobil. Pravičen mi moram biti, ter povedati, da je večkrat ponovil svoja svarila in prošnje, ter me je zapustil in odšel šele potem, ko sem zavrgel njegov nasvet (bil sem skoziinskozi pijan od igranja) s takimi besedami, da mu je bilo nemogoče še enkrat me nagovoriti v tej noči.

Kmalu po njegovem odhodu pa je nek hripav glas za menoj zaklical:

»Dovolite mi, moj gospod, da položim nazaj na pravo mesto dva napoleončora, ki sta padla na tla. Čudovita sreča, gospod! Zastavljam vam svojo častno besedo kot star vojak, tekom svoje dolge skušnje v stvari te vrste, nisem nikdar videl tolike sreče, kakor je vaša — nikdar! Nadaljujte, gospod — sa-

ko Kamnika vezale, z Ljubljano in Trstom, Idrijo, nekaj pa preko Belokrajine z Hrvaško.

Slovenci smo že izobražen narod, a nimamo še slovenskih srednjih šol. V Ljubljani in drugod so nemške gimnazije. Mnogo krivde nosi na tem prejšnja delegacija. Temu bo treba od pomoči, kolikor bom mogel bom storil. — V Kopru imamo slovensko učiteljsko v središču Slovenije nemško, ki je v nemških rokah. Manjka nam slovenskega vseučilišča. Prepričan sem, da bo to šlo sedaj lažje (Sedaj prične lekcija Tavčarju, Plantanu in Ferjančiču, ki jih nobenega ni bilo na shodu, zlasti pa »Slovenskemu Narodu«) kajti po novejši volivni postavi, dasiravno ni povsem enaka in splošna, se bo položaj v zbornici izdatno izpremenil, kajti zbornica dobi slovensko večino in po mojem prepričanju je to prvi korak k poslovanjenju Avstrije. »Slovenec« je pisal, da bo osamljen v zbornici vsak, naj bo izvoljen kdor hoče. Jaz izjavljam, da prigrisim svoj pristop klubu, v katerem bodo Hrvatje in Slovenci, (verjamemo, da to diši gospodu Hribarju) in naj si bo general tudi dr. Šusteršič. Ako pa bodo Slovenci poslali v parlament le pokorne dr. Šusteršičeve hlapce (S takimi hoče mogočini Hribar skupaj sedeti!) in bom odklonjen, si bom znal najti opore v drugem klubu. (Ako klubu Hribar ne bo manj kot »Slov. zveza. Op. ur.) Sicer pa ni gotovo, ako bi imel tudi v prihodnjem parlamentu dr. Šusteršič škarje in suknjo in ako bo izvoljen za klubovega načelnika. Po tej pobožni želji je zavil Hribar hipoma oči in pravil: Razne prepire poravnajmo doma, v zbornici bodimo edini. Ravnotako sem za edinstvo na narodno-gospodarskem polju. In ravno zadnji čas se mi je posrečilo ustanoviti pod mojim predsedstvom podjetje z veliko glavnico in zastopani sta v njem obe stranki. Ko je Hribar tako stvar pri kateri je slučajno par naših somišljenikov politično izrabljal za svoje zasluge je le dokazal, da tisti prav stori, ki mu tudi na tem polju ne zaupa. Naš grad bo privlačna točka Ljubljane in juga. Če je vlada dala za Karlov Tin, za Wawel milijone, naj da tudi za naš Grad par 100.000 kron. S temi ceninimi obljubami je končal. Med Hribarjevim govorom so se čuli razni medklci celo par živčgov dasi je Hribar soc. demokrate dosledno nazival s čestitimi (!) gospodi in če je tudi zagotavljal da se v svobodnih zahtevah strinja s soc. demokrati, samo da je on naroden. Prav nič bi se ne čudili, ako bi Hribar znal govoriti celo za svobodno ljubezen, pa to pot še ni bilo časa.

Soc. demokratije proti Hribarju.

Predsednik vpraša, kdo želi besede. Oglaš se soc. demokrat Kocmur, ki županu precej stopa na prste, mu očita, da je v trgovski zbornici glasoval proti zavarovanju privatnih uslužbencev, trdi, da je nemogoče, da bi g. župan, poslanec bouržo, mogel zastopati delavstvo, Zavarovanja s takim poslancem ne dobimo. Hribar se ni izjavil niti za dveletno vojaško službo o obrtnih nadzornikih je bil tiho. Neumno je poudarjati, koliko se je Ljubljana po potresu povzdignila, kajti za krasnimi zidovi palač se skriva beraštvo in pomanjkanje. Kako je slovanstvo liberalcev dokazuje Jebačinova cikorijska, katero žro delavci in pri kateri ima Jebačin pri 100 kg 11 K družba sv. Cirila in Metoda pa 1 K dobička. (Burno pritrjevanje, nekaj ugovorov.)

Kocmur je narodnonaprednim volivcem zbudil vest in morda tudi želodce, zato so začeli hrup, da je moral Kocmur nehati. Liberalci so opili: Hinevec! Dol ž njim! Shod je bil plakatiran le za narodnonapredne volivce. Posebno se je drl neki Tominec.

Burni prizori.

Odgovarja Kocmurju Iv. Hribar, vendar ne bogvekako zmogovito. Glede glasovanja v trgovski in obrtni zbornici meni, da je hotel on dotični zakon le omejiti, da je bilo tudi poprej beraštvo, in da je za skrajšanje vojaške službe na dve leti. Pričakoval bi od častitega gospoda Kocmurja več objektivnosti in lep-

cré mille bombes! Nadaljujte drzovito ter razženite banko! —

Jaz sem se obrnil ter zagledal visokega človeka, oblečenega v suknjo, ki je bila vsa preprežena in prevezena z vrvicami in ki je prikimalav ter se z vztrajno vlnudnostjo smehljaj.

Ako bi bil miren, bi ga bil smatral nekoliko sumljivim vzorcem starega vojak. Imel je velike, krvavorudeče oči, nemanje brke in zavihan nos. Njegov glas je bil najslabše vrste; imel je tudi dvojje najbolj umazanih rok, kar sem jih kdaj videl — celo na Francoskem. Te male osebe posebnosti pa niso imele niti najmanjšega odvrtačujočega vpliva name.

V blazni razburjenosti, v brezskrbnem zmogoslavlju tega trenutka sem bil pripravljen »pobratiti se« z vsakim človekom, ki bi me vzpodbujal v igri. Sprejel sem od starega vojaka ponujeni tobak za njuhanje, ga potrkal po hrbtu ter prisegel, da je največji poštenjak na svetu — najslavitejši preostanek Velike armade, kar sem jih kdaj naletel.

»Naprej!« je vpil moj vojaški prijatelj in v ekstazi tleskal s svojimi prsti — »nadaljuj in dobi! Razženi banko — mille tonnerres! Hrabri moj angleški tovariš — razženi banko!«

In jaz sem nadaljeval, nadaljeval tako, da je po preteku naslednje četrt ure krupir izjavil:

»Gospodje, banka je danes prenehala!« Vsi bankovci in vse zlato te »banke« je ležalo sedaj na kupu pod mojimi rokami; ves prometni kapital igrališča je čakal, da se izlije v moje žepe!

(Dalje prihodnjč.)

šega tona, kajti za njegove spoštovane sodruge je slabo izpričevalo, ako cikorijsko žro.

Narodnonapredni volivci se dero živio in ne puste Kocmurja več do besede.

Predsednik da Hribarjevo kandidaturo na glasovanje. Vzdigne se na tem shodu narodnonaprednih volivcev (!) — do 300 rok, pri protiglasovanju se je vzdignilo 20 rok, mnogi naši niso glasovali, ker od srca privoščijo Hribarju blamažo z njegovo kandidaturo. Predsednik izjavi, da so poraženi tisti, ki so bili nasprotniki Hribarjeve kandidature.

Učinek dr. Trillerjeve liberalne sape.

Nato nastopi še dr. Triller. Triller je grozil, da bo liberalna stranka tako pihala okrog nasprotnikov, da jih bo uničila, ako ne puste liberalnega kandidata pri miru. Triller izjavi, da je grda laž, da izročajo Hribarju kandidaturo le zato, da se ga iznebe. Učinek liberalne Trillerjeve sape se je takoj pokazal, kajti polovica občinstva je zapustila prostor, tako, da je hitel Kokač zaključevati shod, da bi mu še druga polovica ne ušla.

Ob dvanajstih je bil zaključen shod, ki smo na njem opazili uslužbence magistrata in banke »Slavije«, ki jih ne vidiš na nobene javne prireditvi, nekaj t. radnikov, več liberalnih visokošolcev, seveda ves liberalni štab razen Taučarja in par drugih prvakov, ki nič kaj ne marajo za Hribarja. Ljudje so se ravnodušni in hladni razšli.

Na tem shodu ni manifestovalo ljubljansko občinstvo, ampak je manifestovala le Hribarjeva domišljavost, ki je tako velika, da misli, da bi bili Ljubljanci brez njega na potresnih razvalinah zaspali in zmznili. Čudno, da gre po svetovnih mestih brez tega Hribarja boljše in praktičneše vse od rok in da s cellega sveta ne prihajajo brzojavke po Hribarja, da bi jih kaj naučil. Kar se bo za Ljubljano res koristnega doseglo, bo storila delegacija »S. L. S.«, ki ne potrebuje prav nič Hribarjevega poudka in njegovih obljub.

Hribar naj le ostane še nekaj časa, dokler ne bodo Ljubljanci tudi tu drugega mnenja, na magistratu v vredni družbi Zirkelbacha, kateremu so njegovi stanovski tovariši nadeli plemeniti naslov »Kleisterbarona«, za pot v parlament pa je Ljubljancem dano stališče.

Ivan Hribar je zastopnik slovenskega liberalizma, ki je znan po praznih svojih obljubah, Ivan Hribar je zastopnik sedanjega magistratnega sistema, katerega se Ljubljana ne veseli, Kregar peji e ljudski, protimagistr. kandidat. Korakali bomo 14. maja proti Hribarju za Ivana Kregarja v boj za resnico in za pošteno ljudsko delo. Hribar pa bo 14. maja lahko tudi o beli Ljubljani zapel na ladji narodnonapredne stranke, katero bodo razbili zavedni volivci naših dežela priljubljeno mu Prešernovo-

Po morju barka plava,
Ljubljana bodi zdrava,
Sto tebi sreč želim!
Po zemlji srečno hodi,
Mojo up je šel po vodi,
Le jadramo za njim! —

(Silni porazi slovenskih liberalcev na Štajerskem.) Iz Rogaške Slatine se nam poroča: Liberalni »Narodni List« je za večeraj z debelimi črkami pozival zavedno kmečko ljudstvo, naj prihihi na tabor v Mestinje, da si izbere kandidata proti dr. Korošcu. Ljudstvo je prihitelo in obsodilo gonjo liberalcev. Poraz liberalcev je bil popoln. Shoda se je udeležilo nad 800 volivcev. Dasi se zvesti Kozjani niso udeležili tega shoda, je bila vendar tri četrt navzočih za kandidata »Kmečke zveze« dr. Korošca. Liberalci in Štajercijanci so z Zurnanom s Slatine, katerega je predlagal dr. Kukovec, žalostno propadli. Za Zurnana se je izreklo le kakih 150 liberalcev in Štajercijancev. Navdušenje za dr. Korošca velikansko!

(Ljudski tabor na Blanci) na Štajerskem je na belo nedeljo sijajno vspel. Udeležba, 800 oseb. Predsedoval je župan Robek, govorili so dr. Benkovič, Jankovič in dva kmeta. Navdušenje nepopisno za »Kmečko zvezo«. Liberalci so hoteli shod motiti. Orožniki so jih rešili pred ljudsko sodbo. Dopoldne je bil shod v Dobovi na Sotli ob udeležbi 250 oseb. Govoril je dr. Benkovič. Vspoh popoln.

(Jaklič v Žužemberku.) Izborna se je obnesel volivni shod v Žužemberku. Prostor na društvena dvorana je bila popolnoma natičeno polna moč volivcev, ki so prihiteli iz vseh krajev, in ves shod se je vršil v tako lepem, popolnem soglasju, da je izid volitev v Žužemberku čisto jaseen že zdaj. — Za predsednika je bil, ko je g. Žavbi pojasnil nekatere določbe v varstvo volivne svobode, soglasno izvoljen vrli g. župan žužemberški I. Vehovec, ki se je v svojem uvodnem govoru spominjal zaslug, ki jih ima S. L. S. za povzdigo kmečkega stanu. Z velikim odobravanjem je zbor sprejel predlog g. predsednika, da se bivšemu državnemu poslancu, g. kom. svetniku Povšetnu izreče javna zahvala in priznanje za njegovo delo v kmečko korist v državnem zboru. — O kandidaturi v tem volivnem okraju je poročal dr. E. Lampe. Kazal je na važne politične dogodke sedanje dobe in na naloge, ki čakajo bodoči parlament, izvoljen prvič na podlagi splošne in enake volivne pravice. Zato je dolžnost naša kot katoličanov in Slovencev, da ne držimo rok križem. Posebno je pa kmečki stan dolžan, da pošlje v državni zbor može, ki bodo najodločneje zastopali kmečki stan. Zakaj kandidira stranka g. Jakliča? Zato, ker je on s svojim dosedanjim delom za organizacijo kmečkega stanu pokazal, da do dna pozna vse potrebe kmetov. Če so mu kmetje izročili v vodstvo gospodarsko društvo, če jim je ustanovil in vodil posojilnico, če jih je politično organiziral in povzdignil stanovsko zavest kmečkega ljudstva, je pač

pokazal, da bo znal tudi v državnem zboru zastopati oni stan, iz katerega je rojen in za katerega je že dosedaj toliko delal. On je pa tudi za svoje prepričanje že mnogo pretrpel, nasprotniki naše ljudske stranke in sovražniki kmečke organizacije so vse poizkušali, da ga uničijo. On je pa, dasi samo preprost ljudski učitelj, celo v oni dobi, ko je stal na čelu kranjske deželne vlade najhujši nasprotnik naše ljudske misli, neustrašeno vztrajal in bi bil rajši izgubil svoj kruh, kakor da bi se bil uklonil proti svojemu prepričanju. Ta značajnost zasluži, da jo javno priznamo, in ta nam priča, da je Jaklič vreden biti državnj poslanec. Kadar bo naša stranka popolnoma zmaga, bo tudi učiteljev prišlo vse polno v naš tabor; mi pa dajemo čast onim, ki so se za časa preganjanja in trpljenja borili za pravice našega ljudstva. (Krepko odobravanje.) Nato se bavi govornik z zvijačami liberalcev, ki so zdaj tako onemogli, da upajo kaj majhnega uspeha samo od tega, če bi mogli neednost zanesti v naše vrste, in pri tem sodeluje tudi naravna ljubezen vsakega človeka za svoj rojstni kraj. Kdo bi zameril Ribničanom, da hočejo ravno iz svoje srede imeti poslanca? Pa če se postavimo na to lokalno stališče, lahko tudi Žužemberčani ali Velikolaščani reko, zakaj ni poslanec iz njihovega kraja. (Tako je.) Zato se je treba zediniti, in kogar določi slednjič stranka za kandidata, za tega morajo potem vsi nastopiti. (Odobravanje.) Gospod kaplan Skubic v Ribnici je moj prijatelj in jaz bi z veseljem agitiral zanj, ko bi bil on pravi kandidat »S. L. S.« ker je pa Jaklič bil proglašen na zaupnem shodu za kandidata, z istim veseljem agitiram zanj proti vsakomur. To čustvo in to zavest discipline mora imeti vsak volivec stranke, ki je zrela za politično delo. Liberalci so s svojo lubeznjivo »farško gonjo« prignali stvar v istini tako daleč, da bi »S. L. S.« lahko poprej kandidirala same duhovnike, in bi ž njimi zmaga. To nam potrjujejo celo liberalci v Ribnici. A naša stranka je ljudska stranka zato duhovniki odstopimo od političnih kandidatur, kadar imamo na razpolago zanesljivih lajkov. Hvalo smo pa dolžni liberalcem, ki so nazadnje vendarle izprevideli, kaj da so in so postavili grajščaka A. Rudeža v Ribnici za kandidata. (Klici: ki mu mora kmet dvajset krajcarjev plačati, če zavozi na njegovo cesto!) Pozivljamo liberalce, naj prav gotovo vsi volijo grajščaka Rudeža, da bomo vsaj izvedeli, koliko jih je in kje so! Pristaši »S. L. S.« pa volijo Jakliča! (Odobravanje.) Gospod Jaklič nato v obširnem govoru pojasni v poljudni besedi in s konkretnimi zgleddi agrarni program »S. L. S.«, kaže na vzroke propadanja kmečkega stanu, s številkami dokazuje, kako sedanje postave tirajo kmeta v pogubo. Izvajanje o kmečkih dolgovih, o potrebi hipotekarne banke in razdolžitvi, o davkih, vojaštvu, šolstvu itd. so volivci glasno odobraval. — Predsednik župan I. Vehovec potem z ozirom na besede gospoda kandidata našteva, kaj je država dolžna storiti za žužemberško občino. Z veseljem pozdravlja gospoda kandidata, da hoče zastopnik kmečkega stanu nastopiti in se truditi za bednega dolenjskega trpina, ki sedaj tako trumoma beži v Ameriko. Žužemberški občini nalaga država ogromna šolska bremena; do 120 tisoč kron bi bilo treba, da se izvrši, kar država zahteva, a občina tega ne zmore; zato naj pa država sama tudi prispeva k bremenom, če jih nalaga. (Odobravanje.) Gospod župan priporoča dalje skrb za pota in ceste po Suhi Krajini ter priporoča gospodu kandidatu, naj se z vsemi silami potegne zato, da se žalostno stanje tega dela naše dežele izboljša. Besede gospoda Vehovca so bile sprejete z burnim odobravanjem, ki je priklopilo do vrhunca, ko je izjavil, da zaupa »S. L. S.« in priporoča vsem volivcem njenega kandidata Jakliča. Nihče se ni oglašil proti Jakličevi kandidaturi, ki je bila soglasno sprejeta. — Nato se je oglašalo več govornikov, ki so naštevali zlasti kmečke zahteve glede na vojaštvo, šolstvo in lovski zakon. Gospod Jaklič je opozarjal na to, da mora naš boj trajati zdaj neoslabljeno dalje, dokler ne dosežemo tudi volivne reforme za deželni zbor, ker šele tedaj bo mogoče v podrobnostih več storiti. — Slednjič je častitljivi starček duhovni svetnik Mihael Tavčar pozval navzoče: »Na dan 14. maja pridimo vsi od prvega do zadnjega in volimo Jakliča!« — »Vsi pridemo!« je zagrmelo po dvorani, in predsednik je zaključil vrlo zanimivi in poučni shod, ki je pokazal značajnost in zavednost žužemberških volivcev.

(Shod v Šmihelu.) V nedeljo jutraj je imel državni poslanec Jaklič volivni shod v Šmihelski šoli. Volivcev je bila polna dvorana. Jakličeva kandidatura je bila soglasno sprejeta. Volivci so izrazili več želj, tako zaradi cest, lovskega zakona itd. Ko se razbije stari volivni red za deželni zbor, in bo kmetška večina v deželni zbornici, bodo take reči tudi odpravili. Liberalna gospoda varuje zajca, zato bolj začim jerohom.

(Shod v Preski.) V Preski je bil večeraj lep shod S. L. S. Navzočih je bilo 200 volivcev. Predsedoval je župnik Brenc. Poročal je dr. Pegan. Shod je bila navdušujoča izjava za dr. Šusteršiča.

(V Cerkijah) na Gorenjskem se je v nedeljo popoldne na volivni shod S. L. S. zbralo do 300 zavednih mož. Kandidat Demšar je govoril o važnosti volitev za kmečki stan in se obširneje bavil z združništvom, ki je za kmečki stan velikanskega pomena. Kazal je zlasti na Dansko, ki je danes po svoji združni organizaciji ena najbolj naprednih agrarnih držav. Profesor Jarc iz Kranja je ožigosal podli boj nasprotnikov S. L. S. in razvijal šolski program naše stranke. Ljudska šola mora biti verska in se ozirati bolj kakor doslej na gospodarske potrebe raznih stanov. Ko je še kaplan Bešter pojasnil notranjo zvezo nakan naših nasprotnikov z onimi po dru-

gih deželah, zlasti na Francoskem, je bila kandidatura Demšarjeva enoglasno in z navdušenjem sprejeta. Posesnikov sin Jenko, ki sicer agitira po Notranjskem, je poizkusil napadati našo stranko, pa je moral obmolkniti, ker so zavedni volivci mirno zapustili zborovalni prostor in ga niso hoteli poslušati. Shodu je predsedoval posestnik Kopic.

(Peče.) Pod predsedstvom domačega župnika smo imeli večeraj volivni shod. Poročal je obširno dr. Krek ob soglasnem odobravanju mnogobrojnih navzočih volivcev naše občine.

(Vrhpoče.) Volivnemu shodu S. L. S., ki ga je za večeraj dopoldne sklical dr. Krek, je predsedoval g. J. Cerar. Kandidat se je postavil volivcem in razložil naloge volivcev in poslanca kamniškega okraja. Poslušalcev je bilo nad 200.

(Moravče.) Pri večerajšnjem volivnem shodu je bilo navzočih do 500 volivcev, ki so pokazali, da ostane moravska dolina tudi poslej nepremagljiva trdnjava S. L. S. Govoril je dr. Krek.

(Kopač in sodrugi na Vrhniki.) V hotelu pri »Črnem orlu« pojavil se je Kopač dne 7. t. m. V celo uro dolgem govoru razodel je svojo modrost. Vrhniški liberalci, garda brez značaja in prepričanja, mu je ploskala, če tudi je sodrug Kristan povedal očitno, da so liberalna revšeta zanj mrtva stranka. Sad shoda, vsega zabavljanja proti Gostinčarju. Kreku, Šusteršiču, duhovnikom je bil, ta: Kopač in sodrugi — vsega skupaj deset volivcev somišljenikov je obsedelo v gostilni. Z živio-klici na Slov. Ljudsko Stranko smo ob angeljevem češčenju zapustili dvorano silno navdušeni za nov boj — proti Kopaču. Njegova kandidatura ni prišla še od daleč ne do nikakega glasovanja. Po receptu Boltatovega Pepčka želimo le: Kopač, le večkrat se še prikaži. Ti si pač najboljši agitator za Slovensko Ljudsko Stranko!

(Goriškim liberalcem) huda prede. Gabršček je kričal po svetu, kakor bi bil vse svet njegov — sedaj pa še kandidatov ne more dobiti. To je žalostno! Še bolj žalostno pa je, če se mora tak liberalce, kakor je on, obešati za talar kakega prelata. Pa molčimo o tem! Liberalci so torej v skrbah za kandidate. Ni čuda! Kdo pa naj gre v tako podrtijo, kakor je liberalna goriška stranka, ki se bo 14. maja zrušila skupaj. Za Kras so sicer vjeli navnega Štreklja, ki je svoj čas preganjal po Krasu trtno uš, poprej pa gori na Tolminkem kot »pšelar« pobijal »smrkove« konje. Seveda Kraševci ne marajo zanj! Za goriško okolico ga pa ne morejo dobiti. Sedaj so našli vendar nekoga, ki je bil toliko »moder«, da se je spustil ž njimi v dogovore. Ta zvezda, ki naj reši liberalce iz zadrege, je sodni nadsvetnik v Trstu Miha Gabrjčević, ki pa se utedeje se premisliti. Tudi v gorah imajo liberalci smolo. Ponujajo sicer okrog »brihtnega« moža, ki slihi na ime dr. Treo. a gorjanci so se zahvalili za takega kandidata. Oj uboga liberalna stranka, ki te podpirajo taki stebri, kakor je dr. Treo. — Radovedni smo, koliko časa bodo liberalci še iskali svojih kandidatov. Naj vendar kandidira Gabršček sam, saj je vodja stranke, in kot tak gotovo zelo priljubljen, naj kandidira poleg zmoežnega dr. Treota še dr. Gilčvert, ki bo pomagal razbremeniti kmečka posestva od oderuških dolgov. Njegovo delovanje nam je porok za to! Take krasne moči! Zadrega liberalcev je torej neumljiva!

(Za 6 mandatov 20 kandidatov.) Na Goriškem bo nastopilo za 6 mandatov kar 20 kandidatov, ki so skoro že vsi znani, razun slovenskih liberalnih, ki jih ne morejo najti.

(Slovenci v Furlaniji) postavijo svojega kandidata. In sicer v korminskem okraju. Tudi v Gorici postavijo Slovenci svojega kandidata. Med okroglo 4600 volivci je slovenskih okrog 1800. Boj v goriškem mestu ba zanimiv. Volivne priprave vodi »Katoliško delavsko društvo«.

(Dr. Treo.) tisti goriški advokat v Gorici, ki ječi pod Gabrščekovo peto, je v »Sočo« napisal nad meter dolgo klobaso, ki nima ne glave ne repa. Škoda, da je stvar predolga, sicer bi jo priobčili, da bi svet vedel, kako liberalno solnce sije na Goriškem iz Treotove glavice. Ta mož, ki je sestavljal tisto skrupulo, si upa očitati nezmožnost dr. Laharnarju.

(Tresičeva kandidatura.) »Dan« citira izreke iz dr. Tresičevih spisov, v katerih dokazuje svojo ljubezen do framasonstva. Dr. Tresič-Pavičič se je udeležil l. 1903 tudi garibaldinske proslave na spomin bitke pri Mentani, pri kateri se je, dasi od nikogar pooblaščen, »u ime hrvatske domovine« poklonil Garibaldiju. Tak ni za poslanca!

NAJNOVEJŠE.

Viharni poljski shod na Dunaju. Protinarodni socialni demokrati.

Dunaj, 7. aprila. V dunajskem hotelu »Savoy« se je vršil volivni shod dunajskih Poljakov pod predsedstvom inženirja Korotynskega. Poročala sta urednik Gregor pl. Smolski in dr. Hofmoki. Predlagala se je resolucija, naj Poljaki na Dunaju postavijo v vseh okrajih svoje kandidate. Resolucija je dobila večino, toda predsednik resolucije ni mogel objaviti, ker so poljski socialni demokrati zagnali divji krik, češ, Poljaki naj na Dunaju povsod podpirajo socialne demokratske kandidate. Shod se je razšel, ne da bi bilo moč, postaviti poljske kandidate.

Kandidatura grofa Sternberga.

Praga, 7. aprila. »Čas« poroča, da je češka agrarna stranka sklenila, da kandidature grofa Sternberga ne bo podpirala.

Meunierjeva bolezen ozdravljiva.

Berolin, 7. aprila. Na kongresu »hollandskih naravoslovcev in zdravnikov« je zdravnik dr. Ten Siethoss iz Scheweninga,

ročal o svojem načinu zdravljenja takozva-
ne »Meunierjeve bolezni«, ki je dozdaj veljala
za neozdravljivo.

Nemški protestni shod v Libercah.

Liberca, 7. aprila. Tukaj so Nemci na
shodu, katerega se je udeležilo blizu 2000
oseb, protestirali proti češkim razpravam na
podiščih na severnem Četkem. Pred magi-
stratom se nato zapeli »Wacht am Rhein« in
tako dolgo demonstrirali pred hišami čeških
veljakov, dokler jih policija ni razgnala.

Razžaljeni učenec.

Asch, 7. aprila. Kasacijski dvor je raz-
veljavil obsodbo prizivnega sodišča v Aschu,
ki je obsodilo učitelja Beilschmidta, ker je ne-
kega učenca imenoval »smrkovca« in bil za-
raditega od očeta učenčevega tožen zaradi
razžaljenja časti. Kasacijski dvor pravi v ute-
meljitvi, da ima učitelj kot vzgojitelj, kadar
graja, posebne pravice in je izraz »smrkavec«
ali drugi podobni, le poostrena kazen za učen-
ca, do katere je učitelj upravičen.

Občinske volitve v Odesi.

Berolin, 7. aprila. V Odesi so pri ob-
činskih volitvah zmagali zgolj pristaši reak-
cionarne »Zveze pravih ljudskih ljudi«.

Delavski nemiri v Lodzu.

Berolin, 7. aprila. Med socialnodemo-
kraškimi, nacionalnodemokraškimi in krščan-
skodemokraškimi delavci tovarne v Poznan-
sku blizu Lodza na ruskem Poljskem je prišlo
do poboja, v katerem je bilo več oseb ubitih.

Smrtne obsodbe na Ruskem.

Berolin, 7. aprila. Vojno sodišče v
Rigi je obsodilo pet revolucionarcev na smrt.

Rimsko-grška unija.

Carigrad, 7. aprila. Na neko brošuro
francoskih asumpcionistov, naj se Grki zjedi-
nijo z rimsko cerkvijo, odgovarja glasilo cari-
grajskega patriarha, »Ekleziastiki Alithia«, da
so ta prizadevanja škandalozna in brez-
uspešna.

Nemiri v osrednji Ameriki.

Washington, 7. aprila. Zastopniki
severoameriških Zedinjenih držav, Mehike,
Costarice, San Salvadorja in Guatemale so
sklenili delati na to, da se konča vojna med
Nikaraguo in Hondurasom.

Volitve na Finskem.

Peterburg, 7. aprila. Pri deželno-
zbornskih volitvah je izvoljenih 80 socialdemo-
kratov, 58 starofincev, 25 mladofincev, 24 od
švedske ljudske stranke, 11 agrarcev. Med iz-
voljenimi je 19 socialnih demokratov.

Dnevne novice.

+ G. knezoškof dr. Anton B. Jeglič v
Kranju. V petek, dne 5. t. m. popoludne se je
pripeljal g. knezoškof v Kranj. Sprejem je bil
kaj lep: prekrasen je bil nagovor g. cesar-
skega svetnika, župana K. Šavnika, ki je po-
zdravil v imenu mestne občine; v imenu šol-
ske mladine je govorila pozdrav prav lepo
učenka 5. razreda, M. Rebolj, hčerka hišnega
posestnika in krojaškega mojstra; poklonila
so se dalje še zastopstva Vincencijeve in Ma-
rijine družbe ter društva »Kranj«. (Sobotni
»Gorenjec« ima za vsako zastopstvo posebno
»duhovito« zafirkacijo.) Mesto je v zastavah.
Po glavnem trgu so v zastavah vse hiše, raz-
zun par znanih nasprotnikov, ki pa jih lahko
naštetemu na prste ene roke. — Takoj po
sprejemu je g. knezoškof prišel v gimnazijo,
kjer je prisostvoval pouku verouka v 4. in 8.
šoli, nato pa je v gimnazijski kapeli nagovoril
dijake. — Jako prisrčen je bil pozdrav na
Rupi, kjer so tekmovali moške fantje in de-
kle, kateri bo bolje pozdravil Presvetlega.
V Čirčičah je pri slavoloku čakal gospod žu-
pan in nagovoril g. knezoškofa; tudi na Prim-
skovem so se izkazali. — Vkljub »pobožni«
želji »Gorenjčev«, da bi za birmo snežilo, se
je vršilo birmovanje v najlepšem pomladan-
skem vremenu. Vse je bilo veselo in polno
upa ... Samo liberalci naši so žalostni.
Res čudno! Skozi leto in dan imajo vso čast
v mestu, saj se mi drugi še kihnihi ne upamo
brez njih dovoljenja. — a ko knezoškof pride
za en dan delit zakrament sv. birmne, mu niti
enega šopka iz nedolžnih rok ne privošči.
Sama škopost!

+ Osebnost. G. Rihard Negovetič,
pristav na južnem kolodvoru v Ljubljani, je
telegrafično imenovan k prometni kontroli pri
tržaški direkciji.

— Gostovanje slovenske opere v Varaž-
dinu. Z nekako nestrpnostjo je pričakovalo
varaždinsko občinstvo prvega nastopa slo-
venske opere. Že pred dnevom prve pred-
stave je bilo gledišče, kljub razmeroma visoki
vstopnini, popolnoma razprodano za vseh
šest naznanjenih predstav. Prvi večer se je
pel Verdijev »Trubadur«. Dasi je ta opera
bila že nešteto krat peta, je vendar vsled svo-
je melodijoznosti povsodi priljubljena. To se
je videlo tudi v Varaždinu. Komaj je po pr-
vem dejanju zavesa padla, ni bilo frenetične-
ga ploskanja ne konca ne kraja; in to se je
stopnjevalo od prizora do prizora. Občinstvo
je bilo naravnost očarano. Pričakovalo se je
sicer od bratov Slovencev kaj dobrega, ali
kaj tako izbornega se nikdo ni nadejal. — So
pa tudi ljubljanskemu občinstvu znani umet-
niki, kot ga »Skalova ter gg. vitez Camarotta.
Oufednik, Betteto zastavili vse sile, da dano
nalogo častno rešijo. Nova je bila pri »Truba-
duru« le gea. Peršlova, ki je takisto težko
vlogo stare ciganke, kljub svojemu prvemu
nastopu prav dobro pela. Pokazala je, da ima
za kontra-altistko zelo močan in lep glasbeni
materijal ter da s pridnostjo in vztrajnostjo
pričakuje lahko še dokaj tako lepih uspehov
kot je bil varaždinski. — Tudi manjše vloge
so bile v spretnih rokah, zbor je pa dobival

na odprti sceni cele salve aplavza. Ko je pa-
dla po zadnjem dejanju zavesa ni hotelo ob-
činstvo zapustiti gledišča in vedno burno
aklamiralo predstavljajce. — Pred glediščem
je dijaštvo prirejalo vsem ovacije. — Kot dru-
ga predstava se je pela tudi že ljubljanskemu
občinstvu znana »Lucija Lamermoor« z
takisto krasnim uspehom, samo občinstvo je
bilo še bolj navdušeno ter izražalo med in ob
koncu dejanj svoje priznanje za naravnost fren-
etično pohvalo. Za predstavo »Rigoletto«
so že dva dni prej ob sedmih jutraj oblegali
lekarno, kjer se dobivajo vstopnice. Povsodi
se v Varaždinu govori te dni samo o sloven-
ski operi. — Ga. Skalova je dobila pri drugi
predstavi lep cvetlični dar. — Omeniti mi je
še, da oskrbuje godbo varaždinska mestna
godba, pomnožena z nekaterimi privatnimi
glasbeniki, ki pod spretnim vodstvom znane-
ga kapelnika g. Beniška prav eksaktno svira-
jo. O uspehu »Rigoletta« ter nadaljnjih oper,
ki se imajo še tukaj vpriporiti, na prihodnjič!

— Šola na Muljavi. Prejeli smo naslednji
dopis: »Slovenski Narod« je nas Muljavce že
večkrat napadal prav surovo, kakor je pač to
njegova iz njegovih dopisnikov navada. Tudi
dne 9. sušca je ponavljal ta čedni list svoje
stare zvižaje in laži, katere prodaja kot cigan
za golo resnico. Tem čenčam samo kratko
odgovorimo: Možic zopet trdi, da je od Mu-
ljave od St. Vida dve uri in pol, do Krke pa
dve uri. To pa nikakor ni res, ker do St. Vida
je 6 kilometrov, do Krke pa tri in pol. Dopis-
nik »Narodov«, ki se je izšolal na višji šoli v
Kompoljah se napihuje kakor žaba, da se kar
bojimo za njegovo zdravje. Trdi tudi med
drugim, da muljavski župan hodi po nasvete
na Krko k županu in nadučitelju. No, sramota
bi to ne bila, ko bi to bilo res, ker sta gotovo
oba v vsakem oziru uglednejša moža, kakor
pa učitelj »Narodovega« dopisnika. Sicer pa
muljavski župan že 12 let opravlja povojno
svoje posle brez najmanjše kazni in tudi nje-
gova pisava mu zadostuje, četudi ni na sred-
njih šolah gledal skozi okno. Dopisnik se je
tudi hvalil, da je neki posestnik dobil 72 pod-
pisov za muljavsko šolo. Ta trditev je na-
ravnost zlagana, ker dotični posestnik še ni-
kogar ni nagovarjal. »Narodov« bacek je res
hodil od hiše do hiše ter iskal podpise z zvi-
jačo, češ, da je že 8000 kron darovanih za
šolo. In res je prišel neki posestnik s Kom-
polj vprašat župana, če je to res. Župan mu je
seveda odgovoril, da je to le prevara. Zato
nasvetujemo dopisniku, naj nas pusti v miru s
svojimi neslanostmi, sicer utegne slišati jako
neprijetne, ki mu bodo zvenele po kosmatih
ušesih.

— Slovenske vesti iz Amerike. Clevelandsko sodišče je postavilo župnika Kržeta
pod kuratelo, ker je streljal iz župnišča in bi
bil skoro zadel mimoidočo gđcno Petelin. —
V South Lorainu so osnovali slovensko pev-
sko društvo. — V Springfieldu je umrla 26-
letna soproga Jakoba Usmana, zapuščajoča
štiri majhne otroke. — 13. marca je umrl v
Indianopolisu v starosti 29 let Franc Kozo-
glav, doma iz Dolnje Težke Vode pri Novem
mestu. — V Gallupe je padla v rovu velika
množina premoga na tilnik Florjanu Mlekuša
iz Bobca na Primorskem in mu ga na mestu
zlomila. Bil je seveda takoj mrtev.

— Zlato poroko bodeta obhajala prihod-
njo sredo, t. j. 10. aprila, velečislana stariša
g. dekana dr. Kržišnika v Trnovem. Slavljen-
cema kličemo: Bog ju ohrani v tako krepkem
zdravju še do biserice!

— Mizarski pomočniki stavkajo v Ce-
lovcu. Mojstri so sklenili, odpustiti danes vse
pomočnike, ako ne nehajo štrajkati.

— Poročilo se je v Trstu gospod Angelj
Dekleva, rodom Vipavec, z gđcno. Ivanko
Urbančičevo. Gospod Dekleva prevzame s
1. majem t. l. v najem hotel »Pri zlatem Je-
lenu« v Gorici.

Ljubljanske novice.

lj Javno predavanje o vzrokih ruske re-
volucije. Opozarjamo na velezanimivo pre-
davanje našega varšavskega dopisnika g. L.
Lenarda, ki bo jutri točno ob polu 8. uri zve-
čer v »Slovenski krščanskosocialni zvezi«.
Vstop vsakemu prost.

lj Deželni predsednik g. Teodor Schwarz
se je včeraj v zadevi uvrščenja ljubljanskega
uradništva v II. razred odpeljal na Dunaj.

lj P. Angelika Hribarj pogreb je bil včeraj
nad vse veličasten. Ljubljana je zopet poka-
zala, kako spoštuje svoje vrle duhovnike. Ob
pol petih je vč. P. provincial vodil sprevod v
cerkev in blagoslovil truplo. Orglje so se
oglasile v resnobnih, temnih akordih in se po-
slovile od P. Angelika, ki je 34 let sviral na
njih in poveljeval službo božjo. Nato se je
pevski zbor poslovil od svojega pevstva se je
krasno in pretresljivo Ferjančičevo žalostin-
ko »Z Bogom«. Sedaj nasledil preč. g. kanonik
dr. Andrej Karlin, predsednik Cecilijanskega
društva in spremi rajnega do groba. Ves Ma-
rijin trg je bil napolnjen ljubljanskega prebi-
valstva, Glasbena Matica zapoje P. Angeliko-
vo žalostinko pod osebnim vodstvom kon-
certnega vodje g. Mat. Hubada in potem se
premika nepregleden sprevod proti mirodvor-
u: Marijanišče, društvo katoliških vajencev
s zastavo, fran. konvent, pevski zbor franc.
cerkve z vencem; za krsto sorodniki, stolni
prošt g. Sajovic, generalvikarij prelat Flis z
mnogimi kanoniki, profesorji, duhovniki, tudi
z dežele, med njimi nekateri sošolci rajnega,
občinski svetnik g. Lenč, tovarnar g. Pollak,
stolni kapelnik gg. Foerster, Gerbič, Hubad,
odborniki Cec. društva, močan zastop »Glas-
bene Matic«e, mnogo gospodov in častilcev
rajnega iz uradniških, meščanskih in zlasti
glasbenih krogov ter nebroj ljudstva, ki je po-
kolnika v resnici ljubilo in objokovalo izgubo
tako vnetega, ljudomilega spovednika, »Glas-
bena Matica« je spremlja pokojnika do groba,

mu zapela v slovo še eno pesem in pokazala,
kako časti slovenske skladatelje. Tak je bil
pogreb P. Angelika, ali vrzel, ki je nastala po
njegovi smrti, se ne bo z lepa napolnila. Ven-
dar se kljanjamo božji previdnosti in prosimo
naj nam pošlje še kaj takih mož, ki so v eni
osebi združevali tako izredne vrline.

lj Pogreba rajnega preč. g. P. Angelika
Hribarja se je udeležila z zastavo tudi dolga
vrsta članov kat. mladeniškega društva in si-
cer iz hvalečnosti, ker je pokojnik pred leti
poučeval petje v imenovanem društvu.

lj Slovesna črna maša, katero je nazna-
nilo Cecilijansko društvo za svojim umrlim
dolgoletnim odbornikom in učiteljem, blagim
P. Angelikom Hribarjem, se bode opravila v
četrtke, dne 11. t. m. v stolnici ob 8. uri, ne
pa 31. t. m., kakor je bilo vsled tiskovne na-
pake naznanjeno v mrtvaškem listu.

lj Kleparski pomočniki so poslali tvrdkam
spomenico, v kateri zahtevajo deveturni de-
lavnik, 20 odstotno pobojšanje plače in do-
klade pri delu na stavbah.

lj Šah. Sobotna simultanna igra je priva-
bila v kavarno hotela »Union« vse polno ob-
činstva, ki je z največjo pozornostjo sledilo v
vseh fazah enako interesantnemu boju. Moj-
ster Milan Vidmar imel jo je to pot opraviti z
28 nasprotniki (pri prvi simultanni igri me-
seca januarja jih je bilo le 19), ki so točno ob
8. uri zasedli svoje prostore. Igral je še hi-
trejše nego prvokrat, imel zaradi števila pa
tudi moči posameznih borilcev, ki so se de-
loma v izdatni meri posvetovali s »kibici«, še
veliko večje težave, pa vzlic temu je bila zma-
ga še popolnejša in veliko bolj sijajna, nego
ob prvem nastopu, zmagal je po trinpartnem
boju na 23 deskah, izgubil samo eno partijo
proti gospodu Uranu in le štiri gospodje, Go-
vekar, Mozečič, Palčič in baron Wolkenberg
so bili tako srečni, doseči »remis«. Gledalci so
vsako posamezno zmago Vidmarjevo registri-
rali z živahnim navdušenjem in veselostjo, ki
je priklopala do vrhunca, ko je umetnik, kon-
čavši ob poludvanajsti uri predzadnjo igro,
sedel k deski poslednjega nasprotnika gosp.
Fischerja, ter tudi tega po kakih 15 potezah
vrgel iz enako stoječe končnice v pesek. —
Uspeh, kakoršnega je to pot, in sicer tudi
glede kvalitete posameznih partij, dosegel go-
spod Vidmar, je le malokdaj usojen v si-
multannih igrah tudi največjim šahovnim moj-
strom. Častitamo mlademu umetniku iz srca
na njem, on pa bodi prepričan, da bodo ljub-
ljanski šahovski ljubitelji z isto pozornostjo, s
katero so v soboto sledili prezanimivi njegovi
produkciji, zasledovali tudi resni, težki boj, ki
ga čaka tekmo letošnjega poletja na velikem
mednarodnem turnirju v Karlovi vseh.

lj Zabavni večer katol. mladeniškega dru-
štva je včeraj prav dobro uspel. Prepričali
smo se, da ima društvo veliko nadarjenih
moči za petje, godbo in igranje in da se te
moči pridno vežbajo. Vse pevске in tambura-
ške točke je sprejelo občinstvo z glasno po-
hvalo, posebno dober učinek pa je naredila
igra »Don Manuel« ali »Ave Maria«. Igralci
se niso samo dobro naučili, ampak tudi srečno
zamisli v svoje vloge, tako da smo z zani-
manjem sledili dejanju v resnici blažljive igre.
Zlasti se je odlikoval predstavljavec glavne
vloge (Don Manuela). Tudi šaloigra »Nabito
brez svinca« je šla gladko preko desk in vz-
budila živahno veselost. Prireditelj kat. ml-
deniškega društva sta počastila tudi preč. gg.
kanonika Andrej Kalan in Anton Fetič-
Frankheim.

lj Točo z viharjem smo imeli danes do-
poldne v Ljubljani in okolici. Gromelo je in
nastala je tolika tema, da so morale po pisar-
nah in prodajalnih gorati luči.

lj Nesreča ob Ljubljani. Izgubil se je v
soboto po noči krojaški mojster Lovro Ko-
man. Ni izključeno, da se je ob Ljubljani po-
nesrečil.

lj Mahrova trgovska šola je radi škrla-
tinke do 16. t. m. zaprta. Na škrlatinki sta
obolela dva dijaka. Gojenci so odšli na svoje
domove.

lj Nesreča. Včeraj dopoldne je 13letni Iv.
Weithausler iz Naklega, ko je šel iz cerkve,
prišel približno nekega voza pri zgradbi že-
leznice Kranj-Tržič, ki ga je podrli in mu je
šlo kolo čez levo nogo in mu jo zdrobilo. Pre-
peljali so ga v deželno bolnišnico.

lj Prišli so umobolnega in nevarnega ta-
ta Antona Pomika, o katerem smo poročali,
da je pobegnil iz deželne blaznice na Stu-
dencu.

lj Na današnjem naboru je bilo potrjenih
40 mladeničev.

lj Nerodni dr. Kokalj. Dr. Kokalj je v svo-
jem »pozdravu« »zavednim« narodno-na-
prednim volivcem se spomnil tudi protikandi-
data dr. Tavčarjevega leta 1901 ter je nehote
Tavčarja primerjal s — Kunčičem. Tega dr.
Tavčar res ni zaslužil. Po shodu so volivci
napravljali na račun dr. Tavčarja in liberal-
ne stranke dovpite, da bi bilo, kakor je zgo-
dovina zadnjega parlamentarnega delovanja do-
voli jasno pokazala, res veliko bolje, da bi bili
leta 1901 ljubljanci volili namestu Tavčarja
Kunčiča, ker bi bil Kunčič menda s topovi
vsaj ljubljansko meglo pregnal. Tavčar je pa
s svojimi papirnimi topovi manj storil, kot bi
bil storil Kunčič.

lj Delovanje mestne posredovalnice za
delo in stanovanje. Mestni trg šteje 27. tele-
fon šteje 99. Od 2. do 4. aprila je dela iskalo
15 moških in 37 ženskih uslužbencev. Delo je
bilo ponudeno 14 moškim in 34 ženskim usluž-
bencem. V 25 slučajih se je delo sprejelo. Od
1. januarja do 4. aprila je došlo 719 deloje-
malcev in 802 delodajalca. V 446 slučajih se je
delo sprejelo. — Delo dobe takoli, moški:
1 mizar, 2 vrtnar, 2 vrtna delavca, 4 trgovski
sluge, 3 gostilničarski sluge, 2 delavca, 2
graščinska kočijaža, 3 vozniki piva, 16 konj-
skih hlapcev, 3 kmetijski hlapci. — Ženske:
1 šivilja, 4 natakariče, 15 gostilniških deklic,

2 graščinski kuharici, 1 orožniška kuharica,
3 bolše kuharice, 20 deklic za vsako delo, 9
deklic k otrokom, 4 postrežkinje, 4 kmetiške
deklice. — Dela iščejo moški: 1 knjigovodja,
1 pisar, 1 strojnik, 1 kurilec, več pisarniških
slug, 2 graščinska slugi, 1 oženjen majar. —
Ženske: 1 otročja vrtnarica, več računskih na-
takaric, 1 kavar, blagajničarka, več prodajalk
raznih strok, 2 blaganičarki, 1 trafikantinja,
2 gospodinj in razni drugi posli. — Oddati so
razna stanovanja in meblovane mesečne sobe.
Pismenim vprašanjem je priložiti znamko za
odgovor.

Koroške novice.

k Od celovške elektrarne. V zadnji ob-
činski seji v Celovcu se je po dolgem raz-
pravljanju sklenilo, da se bode postavila ena
parna naprava za elektrarno, za slučaj, ako bi
naprava z vodno silo na Krki ne mogla delo-
vati radi pomanjkanja vode s popolno silo.
Ker se vedno več električnega toka rabi, ka-
kor tudi, da nameravajo elektriko v Št. Vid
napeljati, se je izkazalo, da je ena taka po-
polnina naprava nujno potrebna. Nekateri
odborniki so se tudi zavzemali za večjo na-
pravo na vodi, kar se je pa drugim predrago
zdelo, ker bi ta projekt veljal do dva milijona
kron, medtem, ko so stroški parne naprave za
120 konjskih sil le na 350.000 K proračunjeni.

k Celovski predkraj Šmartno. Št. Peter
in Št. Rupert še ne bodo tako hitro priklop-
ljeni k mestu. Razpravljalo se je, kakor bi
bilo to že sklenjena stvar, pa spak občine
imenovanih krajev nočejo privoliti k temu ter
jim nič ne diši, da bi prišle pod oblast celov-
škega mesta. Vsled tega je pa sedaj sklenil
celovski občinski svet predlog, da bi bila de-
želna postava stavbenega reda na ta način
predručena, da bi se morale sosednje ob-
čine vselej ozirati na Celovec, ako bi kako
novo stavbo izvršiti pustile. Na ta način bodo
potem občine primorane obris novih poslopij
poprej celovskemu občinskemu svetu predo-
ložiti, kateri bo potem zaznamoval črto, kako
da se z ozirom na mesto sme zidati. V tej
smerti zidana poslopja se bodo pa potem pri-
lagala mestu, na to deštvu računajoč, bo
mestni občini potem lahko pritegniti trmo-
glave občine k mestu.

k Smrtna kosa, 30. marca zvečer je umrl
v Celovcu realni profesor v pokoji, šolski
svetnik dr. Josip Mitteregger, vitez Fran Jo-
sipovega reda i. t. d., star 75 let. — 31. p.
m. je bil pokopan sin znanega celovškega go-
stilničarja, o katerem se je izza afere Heiz-
mann toliko govorilo, Franc Antonič, tr-
govski nastavljenec. — Velikonočni ponedel-
jek je bil pa tudi pokopan v Celovcu stav-
beni risar Karol Sperl, kateri je po dolgem
bolehanju v 30. letu umrl. Umrli je bil znan
marsikateremu kranjskemu fantu še izza vo-
jaških let, ko je služil prostovoljno pri 17. peš-
polku. — Na Veliko soboto je pa slučaj na-
nesel, kar se je malokaterikrat prigodilo, da so
v Celovcu tri osebe enake starosti 62 let iz-
ročili materi zemlji. Bili so to: uradni sluga
Lehrmann, vdova deželno sodnega svetnika
Marija Hecher in neka gospodična Alojzija
Gstirmer.

Iz slovanskega sveta.

sl Za šolstvo na Češkem se je leta 1904
izdalo 55.200.000 kron. To so izdatki samo za
ljudske in meščanske šole, h katerim je de-
žela prispela 39.200.000 kron in okrajne in
solske občinske doklade 16.000.000 kron. —
Država je plačala leta 1903 za vse šolstvo,
torej tudi za univerze, srednje šole in učite-
ljišča 50.089.000 kron. Izda torej Češka za
ljudsko šolstvo več, nego država za vse šol-
stvo.

sl Preganjanje poljskih Sokolov na Nem-
škem. Nekoliko Sokolov v Ostrovi je bilo
toženih in tudi obsojenih, da so se z zastavo
udeležili pogreba dekana Smigielskega; na
ukaz policije morala se je zastava iz pogreb-
nega spreveda odstraniti. Obsojeni so rekuri-
rali in bili so oproščeni, razun enega, ki je bil
obsojen k globi 30 mark.

sl Velik dar rodoljubne Poljakinje. Polj-
sko društvo za zidanje cenih stanovanj kato-
liških delavcev v Krakovu je dobilo od go-
spe Judvige Mankovske 28.000 K.

sl Dohodki srbskih železnic so znašali
preteklo leto 9.375.316 dinarjev, za 1.062.435
dinarjev več kot prejšnje leto.

sl Nova srbska poljedelska banka. V Sa-
moboru so začeli snovati delniško društvo
»Poljedelska banka«. Dajala bode posojila
kmetom ter izkušala zlasti dvigniti trgovino
in obrt.

Telefonska in brzojavna poročila.

SHOD V ŠT. RUPERTU.

Št. Rupert, 8. aprila. Nad tisoč voliv-
cev se je zbralo včeraj v Št. Rupertu na vo-
livnem shodu, ki ga je sklicalo vodstvo »S. L.
S.« Na shodu se je predstavil kandidat »S. L.
S.« dr. Janko Hočevar. Shodu je predsedoval
načelnik »S. L. S.« dr. Šusteršič, ki je žel za
svoja izvajanja burno, navdušeno odobra-
vanje. Shod je soglasno sprejel kandidaturu
dr. Hočevarja in izrekel soglasno zaupanje »S.
L. S.« in osobito njenemu načelniku dr. Šu-
steršiču. Nekateri deloma liberalci, deloma
nahujskani mokronoški tržani, ki so spočetka
skušali shod motiti, so moral oditi, — na kar
se je shod izvršil nad vse sijajno, in v po-
polno zadovoljnost vseh naših tisoč volivcev.
Ta shod je sijajno pokazal, kako trdno za-
slobo ima »S. L. S.« v mokronoškem okra-
ju. Poročilo o tem velepomembnem shodu še
sledí.

CESARJEVO ODLIKOVANJE.
Dunaj, 8. aprila. Ob dvajsetletnici službovanja grofa Paara kot generalni adjutant je cesar grofu Paaru podelil veliki križ reda sv. Stefana.

STAVKE NA DUNAJU KONČANE.
Dunaj, 8. aprila. Stavka krojaških pomočnikov je končana, ker so mojstri sprejeli tarife. Ker so sprejeli štiriletni tarif tudi pekovski mojstri, je končana tudi pekovska stavka.

VELIKO SLEPARSTVO NA FRANCOSKEM.
Pariz, 8. aprila. V Burgesu so zasledili velika sleparstva pri dobavi za armado. Proti radikalnemu poslancu Dufourju je že vložena ovadba. Več liferantov je silno kompromitiranih.

UMOR BIVŠEGA PREDSEDNIKA GUATEMALE.
New York, 8. aprila. V Guatemali je v zbornici neki mož umoril bivšega predsednika Barrilalja.

Zahvala.

Ob nenadni in bridki izgubi našega **P. Angelika Hribar** nam je došlo toliko sožalja iz najodličnejših krogov, da nam je dolžnost, najiskrenejšo zahvalo izreči vsem, ki so osebnost ali pismeno izrazili sočutje. Zahvalimo v prvi vrsti preč. g. kanonika dr. Karlina, da je blagovolil kot predsednik „Cecilij. društva“ voditi pogreb, potem za spremstvo milostljivega stol. prošta J. Sajovic, mil. g. general. vik. prelata Flisa in vse preč. stolne kanonike, profesorje in duhovnike, preblagorodne gg. obč. svetnika Lenčeta in tovarnarja Pollaka, g. stol. kapelnika Foersterja; posebna zahvala „Glasbeni Matici“ za častno spremstvo in pretresljive žalostinke, častitemu vodstvu Marijanišča, društvu katoliških rokodelskih vajencev, darovalcem vencev in vsem, ki so blagemu rajnemu izkazali zadnjo čast.

Nad vse ljubezniv je bil pojav cerkvenega mešanega zbora, ki je nedežal daroval krasni venec z napisom: „Zadnji pozdrav svojemu pevovodju cerkveni zbor,“ marveč se pretresljivo poslovil od rajnega s krasno žalostinko in korporativno spremil svojega pevovodja do groba. Vsem prav vsem povrni ljubi Bog stotero!

V ime franč. konventa
P. Hugolin Sattner
785 gvardjan

Prodajalna z mešanim blagom

se prodaja, oziroma da v najem. — Pojasnila **A. Casagrande v Ajdovščini.**
738 5-3

Gospodična,

ki je izvežbana v trgovini, sprejme se takoj kot prodajalka za filijalko pri **J. Zalazniku, Stari trg 21.**
678 2

Nove pesmi za Šmarnice!

Devetnajst Marijinih pesmi za mešan zbor, solospve in orglje, zložil Ign. Hladnik, op. 51. Cena 2 kroni.

Dobe se v Katol. bukvarni in pri Schwentnerju v Ljubljani in pri skladatelju v Novem mestu, Dolenjsko.
750 7-2

!!!! Kašelj !!!!

Kdor nanj ne pazi, se zagreši na lastnem!

Kaiser-jeve karamele za prsa

s 3 jelkami.

Zdra niško preizkušene in priporočene proti kašlju, hripavosti, kataru, slezi in kataru v grlu.

5120 not. potr. izpričeval dokazuje, da je res, kar se objavljuje. 2483 24-19

Zavoj 20 in 40 vin. Dosa 80 vin. pri: lekarna pri orlu pri železnem mostu, deželna lekarna p. Mariji Pomagaj, E. Leustek, Ubald pl Trnkoczy, Jos. Mayr in Piccoli v Ljubljani. Carl Savnik, lekarnar v Kranju.

Borzna poročila.

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunajske borze 8. aprila 1907

Kazalo	Denar	Blago
majeva renta	98 75	58 95
marecna renta	100 10	100 30
avstrijska krona renta	98 75	98 05
slata renta	117 15	117 35
ogrška krona renta	94 40	94 60
slata	112 0	112 50
posojilo dežele Kranjske	95 1	100 80
posojila mesta Split	113 30	113 40
Zader	98 90	100 86
boen-herc. žel. pos. 1902	99 35	100 85
Češka dež. banka k. o.	99 50	99 70
„ „ „	99 75	99 60
zast. pisma gal. d. hip. b.	100 0	100 70
pešt. kom. k. o. s 10% pr	106 0	107 20
zast. pisma Innerst. hr.	100	101 0
„ „ „	99 75	100 25
hip. banke	100 0	100 20
obl. ogr. lokalnih žel. d. dr.	100 0	101 0
obl. češke ind. banke	100 25	101 25
prior. Trst-Poreč lok.	99 90	
prior. dol. žel.	99 80	
juž. žel. kup. 1/2, 1/4	304 75	306 75
avstr. pos. za žel. p. o.	99 50	100 50

Greške.

greške od 1 1860%	152 10	154 10
1864	268	264 00
liske	48 10	150 10
rem. kreditne I. emisije	265 00	275 00
II.	273 00	283 00
ogr. hip. banke	247 50	257 50
srboske a. fr. 100	97 50	97 50
turške	81 75	82 75
Basilika	1 50	23 50
Kreditne	486	446 00
inomoške	82 00	90 00
Krakovske	83	96 00
Ljubljanske	65 00	68 00
Avstr. rud. križe	46 00	48 00
Ogr.	7 10	2 10
Rudolfove	62 00	70 00
Salcburške	84 50	90 50
Dunajske kom.	482 00	492 00

Dolžnice.

južne železnice	150 50	151 50
Državne železnice	668 50	667 10
Avstr. ogrske bančne delnice	1776	1784 80
Avstr. kreditne banke	666 00	667 50
Ogreke	777 25	778 25
Žilnostenske	243 60	244 80
Premogokop v Mostu (Brux)	732 00	740 00
Alpinski montan	6 5 75	606 75
Prške žel. ind. družba	259 10	26 00
Rima-Muranyi	553 00	554 00
Trbovjske premog. družba	273 00	274 00
Avstr. orošne tovr. družba	545 00	548 00
Češke sladkorne družbe	142 00	148 00

Valute.

C. kr. cekin	9 6	9 16
10 franki	19 13	19 16
20 marke	23 48	23 56
Severajne	4 12	24 18
Marke	117 80	118 00
Laški bankovci	95 45	95 65
Rubli	2 52 25	2 53
Belari	4 4	5 00

Zahvala.

Ob bridki izgubi, nam nepozabljivega, iz dna duše ljubljene sina, brata, strica, svaka itd.

Jožeta Grošelj

se iskreno zahvaljujemo tem potom vsem, ki so na katerikoli način pokazali svoje sočutje, bodi si za njegove bolezn, bodi si ob njegovi smrti in zadnjem spremstvu.

Naravnost velikanski obiski poslednje dneve njegovega življenja, kakor mnogobrojna udeležba na njegovem zadnjem potu, kaže kako priljubljeno je bil ranjki, in nam v tolažbo v tej veliki žalosti.

Posebej se nam je še zahvaliti sl. požarni brambi in gospodom pevcem za ginljivo petje.

Srčna zahvala tudi vsem drugim.

Poljane, 1. aprila 1907. 792

Žalujoča rodbina Grošelj.

Zahvala.

Ob bridki izgubi, nam nepozabljivega, iz dna duše ljubljene sina, brata, strica, svaka itd.

Jožeta Grošelj

se iskreno zahvaljujemo tem potom vsem, ki so na katerikoli način pokazali svoje sočutje, bodi si za njegove bolezn, bodi si ob njegovi smrti in zadnjem spremstvu.

Naravnost velikanski obiski poslednje dneve njegovega življenja, kakor mnogobrojna udeležba na njegovem zadnjem potu, kaže kako priljubljeno je bil ranjki, in nam v tolažbo v tej veliki žalosti.

Posebej se nam je še zahvaliti sl. požarni brambi in gospodom pevcem za ginljivo petje.

Srčna zahvala tudi vsem drugim.

Poljane, 1. aprila 1907. 792

Žalujoča rodbina Grošelj.

Odda se jedna

soba v najem

pripravna za delavnico ali prodajalno. — Več se izve **Martinova cesta 32, Ljubljana.**
739 3-2

Sekire,

domačega izdelka, pojelelene z izvrstnim jeklom, za drvarje, tesarje, mesarje in kolarje, prodam po zmerni ceni.

Nobeno tovarniško delo.

Obrabljene sekire se pojeleklijo dobro in po ceni. — Sprejem tudi takoj dva močna iz zdrava fanta kot

kovaška učenca

s triletnim učenjem brez vplačevanja denarja za učenje, pač pa z obleko. **Sebastian Schiestl**, kovaški mojster, Seebach pri Beljaku (Koroško).
783 5-1

Ugodno in oeno se prodaja lepa

enonadstropna hiša,

obstoječa iz 14 prostorov, vrtom, hlevom in vodnjakom, 8 let davka prosta, pri veliki cesti, v bližini Bleda. Na vplačilo K 6000, ostalo ostane lahko vknjiženo. — Več se izve pri lastniku **Anton Por-u, Rečica 15, p. Bled.**
784 20-1

Popolna oprema za novorojence, otroško perilo

za vsako starost v zalogi priporočila znana trgovina perila **C.J. Hamann, Ljubljana.**

Perilo lastnega izdelka. 1870 ustanovljeno 1870.

634

Najme se več 745 10-3

drvarjev

proti dobri plači za celo leto.

Naslov: **Oskrbništvo graščine Boštanj, pošta Radna. Kranjsko.**

Katoliška Tiskarna

priporočila raznovrstne

vizitnice

po niski ceni.

Stara gostilna pri „Kajžarčku“

Podlipoglavom je na prodaj; nastopi se lahko takoj. — Proda se tudi **samo** poslopje brez polja, travnikov in gozdov. Posebno ugodna prilika za **gostilno in prodajalno** kajti 10 okrog ležečih vasi je brez gostilne in prodajalne, toraj nobene konkurence.

Vse drugo se izve pri lastniku **Franco Lipah-u v Dobrunji p. Ljubljani.** 781 1

Gostilna na prodaj

VABILO

VII. občni zbor

„Hranilnice in posojilnice za Planino in Studeno s sedežem v Planini, registrovane zadruge z neomejeno zavezo“

ki se bode vršil

21. aprila 1907 ob 11. uri dop. v društveni pisarni v Planini.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Pregled in potrjenje računa za l. 1906.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Branje revizijskega zapisnika zadnje revizije.
7. Slučajnosti.

782 1-1

Načelstvo.

Opomba. Ako bi zbor ne bil sklepčen, se skliče pol ure kasneje drugi občni zbor, ki sklepa brez ozira na število udeležencev.

Fran Škerjanec

krojač

Antonija Vodoškova

prodajalka

Spodnja Šiška Ljubljana

poročena

Štev. 4380.

Razpis.

Podpisani deželni odbor razpisuje

službo okrožnega zdravnika v Trebnjem.

S to službo je združena plača 1400 K in aktivitetna doklada 200 K.

Prosilci za to službo naj pošljejo svoje prošnje podpisane deželnemu odboru do **15. aprila 1907** ter dokažejo svojo starost, upravičenje do zvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo se bo le na take prosilce, ki so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnišnici.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani,
dne 30. marca 1907. 730 3-3

Podružnice:

Praga z menjalnicami: Oraben 25, Mals stran, Most ulica 17, Raden, Uoška Lipa, Čoška Kamalca, Moravski Zumberg, Mödling, Novi Jilja, Picea, Svitava in Liberec.

Menjalnice na Dunaju:

I. Wollzeile 10, II. Taborstrasse 4, III. Ungargasse 77 (vogel Renowega), III. L.ö-wengasse 27, IV. Wiedner Hauptstrasse 12, V. Schönbrunnerstrasse 88 a, VII. Mariahilferstrasse 76, VIII. Lerchenfelderstrasse 132, IX. Alserstrasse 32, X. Favoritenstrasse 59, XVIII. Währingerstrasse 82, XIX. Döblinger Hauptstr. 33, XXI. Hauptstrasse 22.

Menjalnična delniška družba 45 160-37

„MERCUR“

Dunaj, I. Wollzeile 10.

Ako. kapital K 16.000.000. Reser. zaklad K 7.000.000

nakup in prodaja vseh vrst rent, državnih papirjev, akcij, prioritet, zastavnic, srečk, deviz, valut in denarja.

Zamenjava in eskomptiranje izrebranih zastavnic in obligacij, srečk in kuponov.

Ljubljanske skupine železniških uradnikov Izredno zborovanje.

Ogromna udeležba tega zborovanja, ki se je vršilo včeraj v hotelu »Južni kolodvor« (Seidl), je bila glasen memento upravi južne železnice, ki v kapitalističnih težnjah zakrivi toliko nesreč s tem, da svoje uslužbenke izkorišča. — V sledečem poročamo vsebino zborovanja, na katerem se je izrekla marsikatera krepka, — s pripombo, da bo naše časopisje vedno na strani uslužbencev-trpinov, ravnotako pa tudi naša delegacija. — Shod je otvoril predsednik ljubljanske skupine, pristav Negovetič ter pozdravil množično udeležence s proge, med njimi mnoge postajenačelnike. — Med drugim naznani, da je ravno ta dan prejel pismo dunajske skupine, v katerem stoji lakonično, da je direkcija odbila zahtevo po zvišanju plač za 400 K. — (Klici: Zalostno! Ironičen smeh.) — To je delo dvornega svetnika dr. Egerja. — Le v močni organizaciji je sedaj naša usoda. Predsednik se pri tem spominja soursadnikov, takozvanih »ljubih prijateljev«; to so oni, ki imajo vedno kaj kritikovati, pa niso pri organizaciji, razni štreberji, paraziti, (Klic: Idiote!) — Za te nam ni žal; pustimo jih; — zbuditi hočemo le sanjace. Imamo pa tudi smarocerje, ki spravljajo v žep to, kar mi priborimo. — Konečno pravi, da grede z vsemi uslužbenici skup v eno falango, ker tare vse isti glad! — Danes, ko so nam odbili zahtevo za 400 kron, — organizujemo se! Vsi za enega, vsak za vse. (Zivahno odobravanje.) Pristav Borštnar poroča nato o uspehu zborovanja na Dunaju dne 23. m. m. Pravi, da nima veselja do poročanja, ker se je njihova zahteva odbila. Povdarja, da so bile na Dunaju zastopane vse skupine razven Ale, ki pa je solidarnost javila brzojavno. Direkcija (tako je poročal g. Graf) je hotela povišati stanarino, tako, da bi dobil n. na pr. na Dunaju asistent — nič! To se pravi, le 20 goldinarjev, in vsak višji uradnik po stopinjah za to svoto več. Na Dunaju se je govorilo nadalje, naj bi se obrnili tudi na bodoči parlament. — Deset let že beračimo, a nismo ničesar dosegli, sedaj ne preostaja drugega, kot alternativa: daj ali po ustavim delo! Staviti moramo termin. Govorilo se je na Dunaju o resoluciji glede regulacije plač. Govornik je bil proti njej, ker bi se ničesar ne doseglo. Moremo le zahtevati, a ne prositi. Zato je govornik stavil resolucijo, naj se sestavi zastop, ki naj stavi pogoj za izboljšanje plač v višini 400 K, ne da bi se vsled tega omejila povišanja, — in pa s pristavkom: »eine etwaige Quatrierhöhung wird dankend abgelehnt.« — Mišljenje je danes napeto, da mora mora počiti, če se zahtevam v najkrajšem času ne ugod.

Predsednik Negovetič tolmači ta govor tudi v nemščini, češ, da navzoči uradniki iz Trbovelj ne umejo slovenski. (Čudno!) Drugi delegat na dunajskem zborovanju Štefin, konstatira, da so le Slovenci dosegli, da se je sprejela ostrejša resolucija, ker ona, ki jo je stiliziral Graf, je bila pohlevna: »in der angenehmen Erwartung«... To smo preprečili mi.

Predsednik se obema zahvali za trud ter konstatira, da je ravno ljubljanska skupina dosegla ultimatum. — Zastopala sta naš eminentno! (Dolgotrajno odobravanje.) Besedo dobi Prek, ki poroča o shodu 1. aprila v Mariboru. Tam se je govorilo, kaj storiti, če se naše zahteve odklonijo. Reklo se je, da smo le tovarna živina, ki polni mošnjičke višjim gospodom, mi pa ne moremo preživljati svojih rodbin. Sedaj, ko nismo dobili, smo na razpotju, zato — le naprej, niti koraka nazaj! Moremo le dobiti, ničesar izgubiti. Par goldinarjev bi direkcija še dala, ker mora. — Gre se sedaj za združenje v eno četo vseh uslužbencev. Le v tem je naša rešitev v dosegu namena. Če gremo nazaj, se nam direkcija smeje v zobe. Vsi smo lilapci enega skopega gospodarja, ki ne boče dal svojevoljno en milijon kron iz svojega mošnjička.

Zato moramo stati vsi kot eden. (Viharno odobravanje.) V Mariboru sklenjena resolucija zahteva »Einleitung des Südbahnbedienstetentages«. — Prihodno nedeljo je shod v Mariboru, na katerega pridi vsak.

Štefin pravi, naj se povabijo tudi druge organizacije, morda tudi ogrske južne železnice. Vsi moramo skupno in resolutno nastopiti, uspeh potem ne izostane. Načelnik v Zagorju, Polaj, omenja nekega shoda v Gradcu, na katerem je bil navzoč poleg Hoffmann-Wellenhofa, tudi poslanec dr. Derschatta, sedanjí ekscelenca železniški minister. Ta je, da se danj takrat: organizujte se, kajti v tem je moč. Mi poslanci bomo napravili muziko, vi uradniki pa skrbite za resonanco! — Govornik meni, naj se delegacija sedaj obrne na železniškega ministra, da ga opomni na te besede.

Pahor nasvetuje, naj se mu pošle memorandum. Štefin pa pravi, da s parlamentom ni nič! Derschatta je bil takrat advokat, danes pa je minister! Ali bo še istih misli? Mi smo le, da se združimo, pa pustimo ministre in parlament. Pustimo druga pota in pojdemo naprej. (Klici: Prosimi nič!)

Resolucija, ki se je sklenila, zahteva, da se pozove vse organizacije, tudi ogrske, na skupno zborovanje in akcijo.

Glede na narodnost konstatira Negovetič, da so vsi edini in ne poznajo med seboj razlik.

K besedi se oglasi Petek, ki naznani, da izgubi ljubljanska skupina svojega predsednika, ki je bil tekom 14 dni dvakrat premiščen. K temu pripomni Štefin, da je to tekom leta že drugo premeščenje. — Prvi je bil Kejžar, Kdor dela, je prestavljen.

Ko povdarja Prek še, kaj so dosegli v Trstu s pasivno rezistenco, kjer so bili vsi

edini — bei keinerlei Massregelung — se zahvaljuje predsednik g. Negovetič za številno udeležbo, zaključi zborovanje z besedami: Z našim praporjem naprej, da zmagamo ali pademo! —

Slavnost 30 letnice dijaške in ljudske kuhinje.

Slavnost tridesetletnice ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje se je včeraj popoldne pod pokroviteljstvom gospe Karol. Schwarz, soproge deželnega predsednika kranjskega, praznovala na slovesen način v krogu izbrane družbe povabljenih gostov, pokroviteljev, prijateljev, odbornikov in odbornic tega društva ter ob navzočnosti nebrojnih dijakov in rečevev, ki so na ta dan bili pri banketu bogato pogosteni. Slavnostna dvorana je bila slavlju primerno okrašena s cesarjevo podobo v ozidju, v sredini sedeži za povabljenice, ob krajih okusno opremljene banketne mize. Med navzočimi smo opazili med drugimi sledeče dostojanstvenike gg.: deželnega predsednika Schwarzja in soprogo, deželnega glavarja pl. Detela, feldmaršallajntanta generala Dillmanna pl. Dillmonta, deželnovladnega svetnika Kalteneggerja, deželnošolske nadzornika Hubada in Levca, ravnatelja Černivca, g. Bambergja, polkovnika Krživaneka in podpolkovnika Masta ter pl. Lauingena, majorja Rochla in štabnega zdravnika Lusenbergerja, stotnika Beneša in Brändla, nadporočnika pl. Lindhausna i. dr. ter vse odbornike in odbornice. Na galeriji je začel govoriti in v odmorih igrala godba 27. pešpolka, uvajajoč slavnost s cesarsko himno. Sprejemal je društveni tajnik, pisatelj P. pl. Radics. Slavnostna govora sta govorila dovršeno gospoda načelnik Avg. Drešle, nemško, odbornik dr. Ivan Svetina pa slovensko. Opisala sta zgodovino postanka tega človekoljubnega zavoda, ki je bil odprt 15. aprila 1877, katerega med drugimi podpira izdatno »Kranjska hranilnica« ter mnogo domačih in tujih dobrotnikov vseh stanov in brez razlike narodnosti. Sleherni dan se razdeli 300 kosil in večerij, od teh je približno 250 dijakov, ostali skoro izključno delavci. Cene jedil so vzlic vedno naraščajočim draginskim razmeram ostale neizpremenjene (krožnik juhe 6 vin.), 25 dijakom in več ubožcem pa vodstvo deli hrano brezplačno. Nato je dijaški zbor krepkih in izučnih glasov zapel »Slovenski svet, ti si krasan«, in tudi godba je zasvirala slovensko. Naslednje točke slavnostnega vsporeda so častno rešili sedmošolec Grlovič, ki je deklamiral nemško zahvalno pesem dobrotnikom društva, sedmošolec Težak, ki je deklamiral slovensko ter osmošolec Adamič. Banket je v družbi g. odbornikov in odbornic prijetno minul v zabavi in pomenkih. Skratka: lepše ta človekoljubni zavod, ki tako tiho deluje, ni mogel proslaviti svoje tridesetletnice, ki je pokazala, da ima društvo požrtvovalne podpornike in prijatelje ter uživa obče simpatije. Vsa hvala gre predvsem tudi načelnici kuhinje, gospe Josipini Kos, kateri se je včeraj izreklo mnogo čestitk.

Po sklepu hrvaškega sabora.

Iz Zagreba.

Dne 26. marca je odgodil predsednik seje hrvaškega sabora do meseca junija brez kraljevskega reskripta, kar pomeni dobre odnose med saborom in sedanjo vlado. Predsednik se je še izjavil, da bo mogla vlada v tem času pripraviti več zakonskih osnov, ki so neobhodno potrebne za urejenje narodnostnih šol in poljedelskih delavcev. Prva postava je potrebna za omejitev mažarizacije in germanizacije, druga pa za izboljšanje žalostnega stanja delavcev, posebno v Slavoniji. Vrh tega pride na red pa tudi postava o izseljevanju, ki je doseglo na Hrvaškem do zdaj že vrhunec. Te tri postavbe se morajo v bodočem zasedanju meseca junija najprej rešiti in potem pridejo na red še druge osnove.

V zadnjem zasedanju, ki je trajalo nenavadno dolgo, se ni storilo toliko, kolikor se je želelo. Razprava o adresi je vzela radi obstrukcije največ časa. In vendar se je moglo vsem neprilicam ogniti, da je bila koalicijska precej s početka toliko previdna, da bi bila na zahtevo Starčevićeve stranke izpustila one točke iz adrese, kar je slednjič vendarle morala storiti. Starčevićeva stranka ni mogla, niti smela priznati Srbov kot politični narod na Hrvaškem, kar se je dalo tolmačiti po prvotnem besedilu adrese. To točko je morala koalicijska popraviti, kar je čisto naravna zahteva, saj po samej nagodbi Srbi nimajo nobene pravice do političnega naroda. Neugodni so bili mnogi prizori in večkrat tudi nedostojne borbe v sejah, toda pravična stvar je morala slednjič zmagati.

Cim je koalicijska popustila pri adresi, so nastopili v saboru iznovič boljši odnosi ter se je začelo resnobno delovanje. Razprava o proračunu je bila vrlo zanimiva zato, ker so vsi trije predstojniki avtonomnih uradov razvili svoje programe. Posebno simpatična je bila izjava predstojnika uprave Nikolića, ki je obljubil, da se s časom popolnoma iztrebijo ostanki Khuenovskega režima in da boče poskrbel za novo, v vsakem pogledu moderno upravo. Predstojnik za pravosodje Badaj je obljubil, da boče skušal povzdigniti sodstvo do ugleda, kakor ga uživa v drugih naprednih zemljah. Največ pa je nakanil izvesti novih reform pri šolstvu predstojnik Rojc. Njegov govor je bil sprejet z velikim oduševljenjem. Toda obliuba dela dolgove in ni verjetno, da se bodo njegove osnove izvele v onem obsegu, kakor si ga je govornik načrtal, kajti za to delo bi potreboval najmanj dvakrat večji letni dohodek, kar se pa pri naših za-

lostnih finančnih odnošajih še misliti ne more. Sicer pa vedne reforme šolam ne koristijo; glavno vprašanje je sedaj, kako naj se odstrani analfabetizem, in zato naj bi se potrošilo kar je le mogoče od naših dohodkov. Sicer pa vsa ostala razprava o proračunu v našem saboru ne more imeti one važnosti, kakor v samostalnih državah, kajti o gnotnih vprašanjih se ne more razpravljati, ali le v omejenem obsegu, kajti ta najvažnejši del proračuna imajo v rokah naši zavez-niki, ki pa Hrvaško radi zapostavljajo. Pri vsem tem pa se je v letošnjem proračunu uvrstila znatna svota za zboljšanje našega zanemarijenega gospodarstva.

Glavna naloga sedanjega sabora je pa po izjavi večine ta, da se uvedejo v deželi zopet normalni ustavni odnošaji. Zato je bilo potrebno predvsem, da so se sprejele postavbe, ki zabranjuje vse dosedanje zlorabe pri javnih oblastih. Zato so sprejete postavbe o neodvisnosti sodnikov, o poroti, o svobodi tiska z omejeno kolportajo, o svobodnih volitvah. Želja je bila seveda tudi večine sabora, da se izda postava o splošnem, tajnem in enakem pravu glasa, toda do tega ni prišlo, ker so potrebne priprave za tako postavbo, katere se pretresa v posebnem odboru. Bode-li se Hrvatoma ta postavba dovolila, preden jo dobe Mažari, je še vprašanje, ker Mažari, vsaj vladajoča stranka, ni nič kaj zavzeta za tako postavbo. Hrvaška koalicijska se vendar nadeja, da se Mažari ne bodo protivili taki postavbi na Hrvaškem. Po našem mnenju to ni verjetno. Važna je posebno tudi sprejeta postava o nazivlju mestnih imen na Hrvaškem. Znano je, da so Mažari pomazariili vsa naša mestna imena ter jih tako rabijo v prometu in celo pri vojski. Po novi postavbi bi imelo vse to prenehati ter se odslej rabiti le hrvaška imena. Radovedni smo, če se bode ogrska vlada zares držala te postavbe ter odstranila vse nepostavnosti v tem pogledu. Mi ostanemo neverni Tomaži, kar se tiče Mažarov, avtonomna hrvaška vlada boče pa seveda mogla po postavbi prisiliti, da se odstranijo tuje spake naših imen na ozemlju kraljevine Hrvaške. Če omenimo še, da se je vsem oženjenim ljudskim učiteljem pobiljšala plača za 400 K, dokler se v novem zasedanju splošno ne uredijo dohodki učiteljev, smo navedli skoraj vse, kar je storil hrvaški sabor v svojem dolgem zasedanju. Dobro znamenje pri tem je to, da dosedanja vlada odgovarja na interpelacije. V vsem se vidi vendarle napredek.

Znanstvo in umetnost.

V Ogleju na Gračeju. Dobili smo sledeče poročilo: Za velikonočni ponedeljek in torek je gospod dr. Jožef Gruden, profesor bogoslovja v Ljubliani, priredil za bogoslovce naučni izlet v Oglej in na Gračeju. Udeležilo se ga je 15 gospodov bogoslovcev in vseučiliščnikov. Iz Gorice se je pa pripeljal gospod profesor dr. Fr. Kos, ki je v Ogleju pri obiskanju stolnice blagovoljno pojasnjeval izletnikom posameznosti starodavne slavne stavbe, za kar mu bodi izražena najtoplejša zahvala. Ogledali so si dalje državni arheološki muzej, ki je silno poučen, zanimiv in bogat starorimskih in starokrščanskih spomenikov. Zahvala gospodu kustosu, profesorju Maionica, ki je vse tako odredil, da smo mogli posameznosti točno videti. V torek jutraj nas je popeljal parnik iz Ogleja na Gračeju, da si ondi ogledamo nekaj imenitno tekmovalko oglejske cerkve, prvostolnico graških patriarhov. Stolnica je stara bazilika iz 6. stoletja ter hrani imenitne starozitnosti: mozaičen tlak iz dobe zidanja, roman-sko knjižnico, srebrno palo velikega oltarja (1372), freske v apsidi (13. stoletje), patriarhov sedež, relikviarje v zakladnici i. dr. Tako je bilo potovanje polno lepih vtisov, vreme je bilo vgodno, v torek celo krasno. — Odkar je izšla monumentalna knjiga: Lanckoronski der Dom von Aquileia, ki opisuje zgodovino te stolnice, raste zanimanje za Oglej. Zeleti je, da bi se tudi Slovenci bolj zanimali za Oglej in njegovo zgodovino.

* Znanci, povesti in orisi, spisal Rado Murnik. Založil L. Schwentner v Ljubliani. Cena brošurane 190 strani obsegajoče knjige, 2 K, elegantno v platno vezane 3 K, po pošti 20 vinarjev več.

* Društvo za krščansko umetnost je imelo v četrtek, 4. t. m., svoj občni zbor, ki se je vršil v dvorani duh. semenišča. Udeležba je bila številna, kar kaže o zanimanju za društvo. Shod je počastil tudi društveni pokrovitelj, premil gospod knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič. Mesto društvenega predsednika, prelata Jožefa Smrekarja, ki še ni toliko okreval, da bi bil mogel shodu predsedovati, je otvoril shod podpredsednik, ravnatelj Ivan Šubic, ki je pozdravil navzoče, v prvi vrsti gospoda knezoškofa, se zahvalil vsem pospeševalcem društvenega delovanja, ki so ali intelektualno ali materialno društvo podpirali. Nato je tajnik Jožef Dostal poročal o društvenem delovanju minulo dobo. O tem izide v kratkem natančno izvestje. Tu bodi le omenjeno, da je imelo društvo dosti dela, zlasti z načrti, ki se tičejo cerkvenih umetnin novih in starih. Društvo ima dalje krasno knjižnico, na katero obrača posebno skrb. V minuli poslovni dobi se je tudi preuredil diecezanski muzej, večina predmetov se je razstavila v Rudolfinumu. — Iz poročila blagajnika je posneti, da je imelo društvo v minuli dobi 1298 K dohodkov, in 1376 K 76 v stroškov. Kranjska hranilnica v Ljubliani podružje društva od leta 1900 dalje vsako leto znesek 200 kron, za kar se je imenovanemu zavodu tudi na občnem zboru izrekla zahvala. Društveno imetje je od zadnjega poročila l. 1903 pomnožilo za 185 K 4 v, tako, da znaša koncem leta

1906 skupaj 1941 K 18 v. — Pri točki slučajnosti je msgr. Zupan stavil predlog, naj se poskrbi za društveno glasilo, da se domača umetnost opiše in študira v domačem jeziku. Predlog je vzbudil zanimanje, podpirali so ga župnik Avsec, ravnatelj Ivan Šubic in posebno dr. Jožef Mantuani, adjunkt c. kr. dvorne knjižnice na Dunaju, ki se zelo zanima za društvo in je zato svoje potovanje tako uredil, da se je mogel udeležiti občnega zbora. Imenovani gospod je toplo priporočal umetnostno glasilo, da se v njem pred vsem domači umetnostni spomeniki znanstveno opišejo, da dobimo tako zanesljivo umetnostno zgodovino Kranjske. Vsled tega je občni zbor naročil odboru, naj se posvetuje, kako bi se zadeva ugodno rešila in naj stavi čimprej konkretne predloge, oziroma naj po dovršenih pripravah prične z izdajanjem umetniške periodične publikacije. — Ko se je še izvršila volitev novega odbora, je bil občni zbor zaključen. V odbor so izvoljeni: župnik Fr. Avsec, kn.-šk. tajnik Jos. Dostal, prelat Jan. Flis, prefekt Fr. Kimovec, prof. dr. Alf. Levičnik, prof. Cel. Mis, gvardijan P. Hugolin Sattner, prelat Jož. Smrekar, kanonik Iv. Sušnik, kanonik Josip Šiška, ravnatelj Iv. Šubic, kamnoseški mojster Fel. Toman, podobar Jan. Vurnik, prof. msgr. Tomo Zupan in prof. msgr. Anton Zupančič.

Štajerske novice.

Š Proti lažem »Narodnega Lista«. Slučajno smo dobili »Narodni List«, kateri našega župana F. Piškega grdo obrekuje, da ima najbolj zanemarijeno posestvo v Hotinjavesi. Podpisani, ki razmere natančno poznamo, izjavimo iz lastnega nagiba sledeče: G. F. Pišek ima kmetijo v najboljšem stanju, travniki, njive in sadinostniki se odlikujejo in njegova živina je marsikateremu v izgled. Le njemu se imamo zahvaliti, da je sadijereja pri nas tako lepa. Za povzdigo živinoreje in umno gospodarstvo je že mnogo storil. Kot župan nam je občino vzorno uredil, oskrbel lepo brizgalno, h kateri je občina samo 300 K prispevala in vse drugo, 2400 K, je od drugod nabral. Ceste imamo zdaj najlepše, da smo na nie ponosni in zato smo ga pred kratkim zopet četrtič županom izvolili. Opomniti še moramo, da je g. Pišek solastnik posestva v Freideku, katero meri 35 oralov in je 12 oral samo vinograda, pri katerem mu dela in skrbi tudi ne manjka. »Narodni List« naj vzame to na znanje, in če hoče obrekovanje popraviti, naj to objavi. Podpisanim je v čast, da je g. Pišek na občno željo kandidat za državni zbor. Hotinjaves, Anton Lobnik, veleposestnik in občinski svetovalec, Franc Primec, Miha Divjak, občinska odbornika, Janez Horvat, občinski odbornik, Franc Pungartnik, občinski odbornik, Jakob Falež, občinski odbornik in cerkveni ključar, Janez Žigart, občinski svetovalec.

Š Konzorciju narodno-napredne stranke v Brežicah. Eto, pogruntali ste ga, velikega grešnika, ki je zakrivil v brežiškem okraju vse politične grehe preteklega in sedanjega časa, grešnika, ki ni vreden, da govorite »v javnosti o njem«. Kaj vraga pa krpucate v svojih trobilih vatle dolge članke o tistem možičku, ki ima več masla na glavi, kakor vi vsi skupaj v lastnih tikvah. Laskava je vaša trditve, da sem pobasal kar dva šefa — v žep; enega sem nosil 25 let v enem žepu, drugega sem pa potisnil tekom dveh let v drugi žep. Dragi tovariši, tam gori v Ljubliani in v Celju, delajte tudi tako, spravite svoje šefe v žep, in konec bo socialni bedi med zasebnimi uradniki. — Predbacivate mi, da sem jaz edini kriv, da je padel okrajni zastop v nemške roke. Kdo se ne bi smel tej gorostasni budalosti, ki je tako lepo natiskana v »Slovenskem Narodu«. Jaz sem torej kriv, da je c. kr. pokrovitelj brežiških Nemcev pl. Vistarini črtal Gregorčičev glas v »volivnem imeniku«, glas, ki je bil naš po božji in človeški postavi, kar se je kasneje pred upravnim sodiščem ekletantno dokazalo. Jaz sem bil kriv, da je očka Mohorčič rajši predajal svoje vino po Šoštanjju, kakor da bi bil prišel k volitvi. Jaz sem bil kriv, da je mladi Ivan v svoji gospodarski bedi segel po groših, kjerkoli so se mu nudili, in da je glasoval z nasprotniki. Kaj ne, vse to zakrivil sem jaz, ubogi odvetniški »šribar«. Kje pa ste bili vi, generali in adjutanti, saj ste bili že vsi v Brežicah, pa delati ste svojo politiko, kakor danes, pri »čaši vinca rujnega«. Kje ste pa bili možje gromovniki v oni dobi, ko smo spravili okrajni zastop prvokrat v slovenske roke? Resnično pripoznam, da sem res nekaj zakrivil v našem narodnem boju in to je, da sem se dregal in pehal noč in dan za osebe, ki strašijo danes po brežiški Posavini, da sem pomagal v napornem delu pri uravnavi vprašanja za sanitetno distriktni odbor, da sem na podlagi državnih in deželnih zakonikov izdeloval načrte za sejne predloge in sklepe v okrajnem zastopu, na podlagi katerih se je pravilno izvršilo imenovanje dr. Straščka distriktnim zdravnikom in zdravnikom za okrajne uboge. Gospod dr. Strašek je zmagal, podlaga k tej zmagi bilo je pa moje delo in to je tudi moja največja pregreha, Bog mi jo naj odpusti. — Posojilnico mi mečete v oči in trdite, da sem se potogeval za tajniško mesto. Te trditve ni zapisal pošteni, zapisi so je mogel samo — lažnjivec. Toliko pošteni pričakujem še od posojilniških gospodov odbornikov, da mi bodo javno potrdili, da nisem nikdar niti z besedo, niti pismeno namigaval, da hrepenim po tajniškem mestu. Sploh pa gospoda, zdi se mi jako neprevidno, da tirate posojilnico v zvezo z mojo osebo. Res je, bil sem sedem let — ne pa samo eno leto — od načelnikstva v oni dobi, ko je bilo treba delati, danes znajo delati drugi. Ne od-

govorjarm na nadaljne napade, zdrknila bi mi marsikatera iz peresa, ki ne bi koristila posolilniški stvari. Masla imate za mene pripravljene. Dobro. V ptuškem »Štajercu«, v »Vahtarici« in v zadnji dobi tudi v najbolj »poštenem« slovenskem listu, ga kuhajo kar po loncih, le na sonce z njim. Ker pa živimo v dobi »političnega prepričanja«, ne smem nikakor zmolčati, da imam tudi jaz nekaj shranjenega masla za vročerkve gospode. Če želite politiko začeti v tej smeri, na razpolago sem vam vsem strokovnjakom in nestrokovnjakom. Jože Agreš, odvetniški uradnik.

š Dobje pri Planini. Pozivljam še enkrat dopisnika iz Dobja, da se podpiše in mi da priliko zagovarjati se in braniti. Nagromadil je v »Štajercu« in »Slovenskem Narodu« toliko laži o meni, da mu moram javno dokazati, kako krivično je ravnal s svojim dopisovanjem. Ker se pa vse to ostudno dopisovanje suče vedno v smeri, kakor da bi jaz delal krivico svojim župljanom, posebno gospodu nadučitelju Valentinu Pulko in Francu Deranjač in kakor da bi dajal pohujšanje, zato prosim javno svoje cerkvene predstojnike, kakor sem to že opetovano pisмено prosil, da se blagovolijo prepričati, koliko verjetnosti imajo ti anonimni, mene zadevajoči napadi. Zahtevam in prosim pa tudi, da se prepričajo šolske oblasti, od katere strani in česa je bil tožen g. nadučitelj Valentin Pulko in kaj se mu je dokazalo. Pa tudi Franca Deranjač pozivljam, naj pove odkrito, kedo ga je obdolžil nečednih dejanj, in naj se opere, jaz ga ne morem, ker mi velikodušno piše, da mi »vse te obdolžitve iz srca odpusti«. Če ste res »resnicoljubni in napredni farani«, kakor se radi podpisujete, stopite »naprej« v javnost, da se pogovorimo in vas bodo še drugi spoznali in izvedeli resnico! — Velikodušnega priznanašanja ne prosim za sebe. — Jernej Vurkelc, župnik.

š Požar. V Marenbergu je v noči od 5. na 6. t. m. posestniku Kusu pogorelo gospodarsko poslopje. Požarna bramba je ogenj omejila. Posestnik je zavarovan.

š Umrl je v Slovenski Bistrici 18letni dijak višje gimnazije in bil pokopan 4. t. m.

š Otroci so zažgali v Polancih v ptuškem okraju na podu posestnika Toplaka kup slame. Požar se je hitro razširil in uničil vse premakljivo premoženje in poslopja.

š Fcm. vitez Succovaty je praznoval dne 2. t. m. desetletnico, kar poveljuje tretji vojni zbor. Iz kabinetne pisarne je dobil jako laskavo brzojavko.

š Prvo diakoniso je dobilo včeraj mesto Maribor.

š Tatvina. V mariborskem hotelu »Alte Bierquelle« uslužbena natakara Dora je opazila, da ji je izginila denarnica s 46 kronami. Policija je iskala storilca in ga našla v osebi 16letne pomožne natakare Ide Mihele, ki je o Veliki noči pomagala. Denar je Mihele še na dan tatvine skoro ves porabila.

Po svetu.

Ženo in taščo umoril. V bližini mesta Nyiregyhaza je na neki tanihi kmet Izros ukradel svoje tašči, kmetici Suleban, kokoš. Toda tašča ga je zasačila in zahtevala kokoš nazaj.

Vnel se je preprij, v katerem je Izros udaril Suleban s sekuro po glavi, da se je takoj zgrudila mrtva. Njena hči, soproga Izrosova, je je hotela pomagati, a njen mož je v svoji besnosti še njo ubil. Po izvršenem umoru je Izros odstranil krvne madeže in šel na magistrat, kjer je naznanil, da so neznani morileci ubili njegovo ženo in taščo. Uradniku se je zdelo kmetovo obnašanje sumljivo in ko je še zapazil na njegovi obleki sledove krvi, ga je jel strogo izpraševati, na kar je Izros priznal dvojni umor.

Hlev je zgorel pri Celleju na Ogrskem. Zgorelo je pet oseb, veliko konj in krupč.

Dinamit je eksplodiral v Johannesburgu. Ubiti so štirje Evropejci in 50 zamorcev.

V štiridesetih dneh okoli sveta. Angleški časnikar F. A. Mackenzie je konstatiral, da je danes, ko bo zopet odprta sibirski železnica in ko bodo zboljšane parobrodne proge družbe Canadian Pacific, povsem lahko, obkrožiti zemljo v štiridesetih dneh in za to pot bo treba prehoditi le 2200 kilometrov. Potovanje pojde iz Londona v Moskvo v dveh in pol dnevih, iz Vladivostoka preko Tsuruga v Jokohamo preko Vancouverja v London v enindvajsetih in pol dneva, tako da preostane še en dan za počitek. Vožnja na ruskih železnica je prava zabava, kajti nikjer niso železniški vozovi tako udobni, nikjer nima potnik toliko zabave, nikjer ne najde boljše družbe. Dan in pol vožnje v Moskvo preide zelo prijetno, spi se izvrstno in v obednici se dobiva najboljša postrežba. Žalostno na tem potovanju okoli sveta v štiridesetih dneh je le, da se potnik ne more nikjer ustaviti in ko je dospel v staro rusko prestolnico, si zamore le med vožnjo na drugi kolodvor mimogrede pogledati fantastične zgradbe moskovske slave, na elegantne prodajalnice in na življenje po ulicah. Kmalu sede potnik v svetovnoznani sibirski ekspresni vlak, ki odvajata potnika v brezkončne daljave velikanske ruske države. Vozovi so opremljeni z največjim komfortom; na nekaterih vlakih so poleg obednic tudi soba za glasbo, kopeli in brivnice. Prebiti trinaest dni v vlakih, se zdi v začetku nekako grozno. Toda v resnici je temu ravno narobe. Sibirski železnica vozi tako počasi, da ni tukaj nikakega stresa. Iz čaše do roba napolnjene z vodo, ki se postavlja na okno, ne pade niti kaplja. Pokrajinska panorama, na katero gleda potnik skozi široka okna, je veleinteresanten in razvija bujne slike ruskega kmečkega življenja. V Irkutsku se prihaja sredi v Sibiriji do popolnoma evropskega mesta in potnik meni, da je prišel v Pariz centralne Azije; tako elegantna poslopja se nahajajo tukaj. Iz Vladivostoka gre vožnja v Tsurugo in od tamkaj v malih japonskih železnicah skozi Japonsko v Jokohamo. Tukaj pričakuje potnika že parnik proge Canadian Pacific, ki ga po dolgi, lepi, mnogokrat tudi viharini vožnji prepelje v Vancouver. Od tamkaj se v enem tednu dospe v London.

Izkopine na Siciliji. Že od februarja izkopavajo na južni obali Sicilije v Herakleji in so odkrili jako zanimive stvari. Na dan je prišel okrogel stolp, del obrambenega zidovja, pri vходу v mesto so prišli na sled velikemu gledališču, na nekem griču so pa začeli iz-

kopavati grško pokopališče. Sedaj preiskavajo gledališče, ki je slabo ohranjeno, ker je bilo gradivo jako slabo.

Mesto umiranja. »La ciudad de la muerte« — mesto smrti — imenujejo sami Španci svojo prestolnico Madrid. V nobenem mestu Evrope ni pomiranj tako veliko kakor v Madridu. Umrliivost znaša 49 na tisoč, to je od tisoč ljudi jih umre na leto 49, dočim znaša v drugih evropskih mestih umrliivost 15 do 20 na tisoč. Največ ljudi umre na pljučnici in tuberkulozi (sušici). Vzrok temu so nezdravo podnebje in hrana, kakor tudi pomanjkljive zdravstvene razmere.

Korupcija med newyorško policijo. Velikansko senzacija zbujala v New Yorku dejstvo, da je državni pravdnik zaplenil fond newyorških policijskih stražnikov, ki je znašal 82 tisoč dolarjev, zlasti še zato, ker je bila vsota nabrana v ta namen, da bi podkupili senatorje, od katerih naj bi dobil vsak 6000 kron, med newyorško policijo vlada namreč nepričakovana korupcija; stražniki sami so bili v najožji zvezi z zvodniki, pustolovci, igralci itd. in so jim šli povsod na roko. Te skandale so nameravali odpraviti s posebno postavjo. Stražnikom je ta »kšeft« dobro nesel, in vsak je moral dati 20 dolarjev, da pridobijo senat za to, da bi glasoval proti predlogi, toda namero so odkrili o pravem času in najbrže bodo sedaj razpustili celo policijsko stražo. — Cela stvar ne stavi policije newyorške v najlepšo luč, sramota pa je tudi za senat, ker se je jasno pokazalo, kako mislijo uslužbenci o značajnosti svojih mestnih »očetov«.

Žvepleni mlin zgorel. V Porto Empedocle je eksplodiral 28. t. m. ponoči žvepleni mlin. Nastal je grozen požar. Poslopje se je podrlo in pokopalo pod razvalinami več delavcev. Iz razvalin so izvlekli enega mrtvega in pet nevarno ranjenih delavcev.

Češka umetnost. V Pragi je te dni razstava češkega porcelana in miniatur.

Indijanski dvoboji. Nedavno se je vršil med poglavarjema Utah Indijancev dvoboj, ki je zanimiv vsled nenavadnih slovesnosti in običajev. Navzoči so vsi možje, ki pripadajo rodu, in sicer v bojnej opravi. Nasprotnika si stopita nasproti in srečkata. Kdor izgubi, ga privežejo k deblu za desno, onega, ki dobi, pa za levo roko. Potem dajo vsakemu ostro nabrušen nož in boj se začne. Toda trajal ni dolgo, kajti že po nekoliko minutah sta se zgrudila oba, obdana z neštevilnimi ranami. Eden izmed njiju je umrl drugi dan.

Bikove žrtve. V Szabadki je zbežal bik v veliko množico romarjev in je ranil 50 oseb, med njimi pet nevarno. Končno so bika ustrelili.

Izkušnja ženinov. Pred kratkim smo poročali, da je neki profesor čikaškega vseučilišča zahteval, naj bi se ustanovile šole, kjer bi se ženin učili vsega, kar bodo potrebovali v težkem zakonskem jarmu. Dasi so Amerikanci povsod prvi, zlasti v senzacionalnih stvarih, so jih v tem oziru prehiteli prebivalci Malajskega polotoka v Zadnji Indiji, kajti ti imajo za ženine že izkušnje. Sicer mora tudi pri nas prestati ženin več izkušenj, ko preizkušajo njegov žep, dobro ime, značaj, preteklost, sedanjost, bodočnost, toda s tem se pečajo največ starši, varuhi, semtertja ima tudi

kaka stara teta ali stric važno besedo. Potem pride ženin še k duhovniku k izpraševanju in stvar je v kraju. Toda pri Jakunih vodi izkušnjo in daje rede — nevesta sama. Vrš se pa tako: Zaročenca tečeta okoli griča ali mravljišča, nevesta naprej, ženin za njo, dokler je ne ujame. Nato mora odgovoriti na sledeča vprašanja: Ali znaš prav ravnati s pihalnikom? Znaš sekati drevje? Kadiš li cigarete? Ako ženin odgovori povoljno, je obred končan in zaročenca sta mož in žena. — Ali sme ženin izpit ponavljati, če je imel smolo, da je »padel« ni znano.

Napad na izdajatelja časnika. V Zadru je streljal 24. t. m. v neki zadrski kavarni neki Dorčić iz maščevanja na časnikarskega izdajatelja Natale in ga med štirimi strelji trikrat zadel.

Poizkušen samoumor v sodni dvorani. Zaradi tatvine so obsodili v Berlinu delavca Scharfa v štirimesečni zapor. Scharf je takoj po razglašeni razsodbi spil steklenico lizola in se zgrudil. Odpeljali so ga v bolnišnico. Sodno dvorano so vsled lizolovega smrada zaprli.

Tujci v Londonu. Vsak dan prihaja v London 80.000 tujcev in sicer v 250 osebnih vlakih, če računamo vlak z 8 vozovi. Na leto znaša to 29.200.000 ljudi v 91.250 vozovih. Če se računa, da potroši vsak potnik za stanovanje, jed in pijačo le pet kron, ostane vsak dan v gostilnah in hotelih 400.000 kron ali na leto 146 milijonov kron.

Uživanje konjskega mesa v Parizu narašča od dne do dne. L. 1906 so pobili v Parizu 40.000 konj, to je približno 11 milijonov kilogramov, leta 1899 pa samo 5 milijonov. Dasi ravno ga uživajo mnogi bolniki in zdravniki ga tudi priporočajo, je vendar dokazano, da je manj redno, kakor goveje, in po izkušnjah so dognali, da pod gotovimi pogoji celo škodljivo.

Amerikanski rekord. V Zedinjenih državah Severne Amerike je bilo po izkazu statističkih poročil preteklih 20 let 1 milijon razporok, ali na leto 50.000, na dan 170, na uro pa 8. Razprav za razporoko je bilo v tem času 2.500.000, torej 1.500.000 brezuspešnih. Ni preslabo za ameriške odvetnike; morebiti bi onkraj oceana tudi marsikateri naš liberalni odvetnik imel precej več sreče v razporočnih obravnavah, kot pa doma v sedanjem volivnem boju, saj bi bil v tem slučaju v svojem elementu.

r Krščenje mohamedanca. 30. marca l. l. je v Zagrebu krstil v kapelici usmiljenih bratov mestni župnik Mrzljak mohamedanca Omer Hafi Ahmetoviča ter ga sprejel v katoliško cerkev. Kumoval mu je nadzornik usmiljenih bratov I. Marković.

r Svoje može je zastripilo nekaj žena v občini Lembak v aradskeji županiji na Ogrskem. Vrš se preiskava.

r Rooseveltova nečakinja na odru. Miss Maude Roosevelt, nečakinja predsednika Združenih držav Severne Amerike je sklenila z gledališčem v Elberfeldu pogodbo za bodočo sezono. Nastopila bode v vlogi Elze v Lohengrinu. Šolala se je v Parizu pri prof. Jaque Bonhyu.

Podružnica c. kr. priv.

avstr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt

(prej banka L. C. Luckmann)

== v Ljubljani, Franca Jožefa cesta šte. 9 ==

delniška glavnica in rezervni zakladi kron 183.000.000

se bavi z **bančnimi** in **menjalnimi operacijami** vsake vrste, kakor: z **nakupovanjem** in **prodajo** tuzemskih in inozemskih **rent**, **zastavnih pisem**, **delnic**, **srečk**, **valut** in **deviz**, preskrbuje in deponuje **ženitovanjske kavcije**, prav tako tudi **službene kavcije** in **vadije za udeležbo pri ponudbah**, prejme in **hranitev** in **varstvo vrednostne papirje** ter oskrbuje njih **uprave** in **revizijo** pri **izžebanjih**, **zavaruje srečke** proti **kurzni izgubi**, **izplačuje kupone** in **izžebane vrednostne papirje** pri svojih **blagajni**, in dovoljuje **predjume** na **vrednostne papirje** in sprejema **borzna naročila** za **tuzemske** in **inozemske borze**,

prejemlje **vloge** za **obrestovanje** proti vložnim knjižicam na **tekoči račun** in na **giro-konto**, ter dovoljuje imetnikom takih računov, da smejo tudi z **vso svojo imovino** razpolagati **potom čeka à vista**,

izdaja **obrestonosne** **blagajniške liste**, dovoljuje **kredit** na **tekoči račun**, **eskomptuje** v tuzemstvu in inozemstvu izplačne **menice** ter jih prejme in **inkasovanje**, prepušča **plačila nakazila**, ter izdaja **kreditna pisma** za vse kraje tuzemstva in inozemstva, daje vestna navodila za **nalaganje vsake glavnice**. 725 15—4

Podružnica
: v Spljetu. :

Delniška glavnica:
: : K 2.000.000. : :

♦♦♦♦♦ Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani ♦♦♦♦♦

ponuja vsakovrstne srečke po dnevnem kurzu proti poljubnim mesečnim odplačilom, dovoljuje predjume na srečke in druge vrednostne papirje.

Zamenjava valute in novce po dnevnem kurzu, diskontuje kulantno devize v laških lirah.

Vloge na knjižice in v tekočem računu obrestuje od dne vloge do dne vzdiga po **4 1/2 %** Rentni davek plača banka sama.

Podružnica
: v Celovcu. :

: Rezervni fond :
: : K 200.000. : : :